

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120209872
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7120209872.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu 1/ I. U., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., U. XX, 2/ E. Q., rod. M., nar. XX.X.XXXX., bytom P., Y. XX, 3/ E. M., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M., H., XXX XX Q., 4/ I. H., rod. M., nar. X.X.XXXX, bytom P., Z. XX, 5/ O. M., nar. X.X.XXXX, bytom G., J. X, 6/ M. M., nar. X.X.XXXX, bytom G. XX, 7/ E. B., nar. X.X.XXXX., bytom P., P. všetci právne zastúpení AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému 1/ Mesto Košice, Tr. SNP 48/A, 040 11 Košice, 2/ METRO Group Properties SR s.r.o., so sídlom Senecká cesta 1881, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 45 951 594, v zastúpení aliancia advokátov ak, s.r.o., so sídlom Vlčkova 8/A, 811 05 Bratislava, IČO: 26 679 771, o určenie vlastníckeho práva

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému v 1. rade p r i z n á v a voči žalobcom v 1.-7. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Žalovanému v 2. rade p r i z n á v a voči žalobcom v 1.-7. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. až v 7. rade sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.7.2014 domáhali, aby súd určil vlastnícke právo žalobcovi v 1. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 2. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 3. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 4. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 5. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 6. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 7. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16 k celku, a to k nehnuteľnosti parcela reg. „E“ KN č. XXXX, o výmere 722 m², Orná pôda, evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie F., obec P., okres Košice I. Zároveň žiadali aj náhradu trov konania.

2. Žalobcovia v 1. až 7. rade v žalobe tvrdili nasledovné skutočnosti: Žalobcovia v 1. až 6. rade sú právnymi nástupcami oprávnenými dedičmi po poručiťovi M. M., rod. M., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom v Y., zomrelom dňa XX.X.XXXX a to žalobcovia v 1. až v 5. rade ako jeho vnuci a žalobca v 6. rade ako pravnuke, čo vyplýva z rozhodnutia štátneho notárstva Košice - Mesto zo dňa 14.10.1983 D 430/83-45. Žalobkyňa v 7. rade je právnou nástupkyňou oprávnenou dedičkou po poručiťovi R. M., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S., P., zomrelom XX.XX.XXXX ako dcéra po R. M., čo vyplýva z osvedčenia o dedičstve 23D/984/97 Dnot 8/98 zo dňa 11.4.2000. Predmetom žaloby je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, parcele č. XXXX pôvodne evidovaná ako parcela v obci P., k.ú. F., evidovaná v pzmk. č. XX o výmere 2503 m², súčasne evidovaná ako parcela registra E v k.ú. F., okres Košice I, obec P. - Sídl. Y., evidovaná na LV č. XXXX o výmere 722 m², kedy žalobcom po poručiťovi M. M. svedčí ich vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti, ktoré nadobudli ako

oprávnení dedičia. V bližšie nezistenom roku došlo k rozdeleniu, odčleneniu parcely č. XXXX a časť tejto parcely o výmere 1781 m² sa stalo súčasťou novovytvorenej parcely registra C č. XXXX/XX a. z toho dôvodu došlo k zmene hraníc a predovšetkým k zmenšeniu výmery tejto parcely na 722 m². Následne v tiež bližšie nezistenom čase došlo k rozdeleniu parcely XXXX/XX k zmene jej hraníc a vytvoreniu novej parcely č. XXXX/XX, ktorej časť sa prekrýva s pôvodnou parcelou č. XXXX, o čom svedčí grafická identifikácia parcely zo dňa 15.4.2013. Do vyššie uvedeného vlastníckeho práva žalobcov bolo zasiahnuté rozhodnutím Obvodného národného výboru, odbor výstavby č. 0/1753/86-60 dňa 20.10.1986, právoplatné 18.1.1987 (ďalej len ako vyvlastňovacie rozhodnutie), ktorým bolo odňaté vlastnícke právo žalobcov k parcele č. XXXX v prospech Československého štátu v zastúpení Stavoinvesty i. o. Košice. Uvedené vyvlastňovacie rozhodnutie je neplatné pre rozpor so zákonom a ústavou SR, pretože v rámci vyvlastňovacieho konania bol porúčiteľ žalobcov 1. až 6. rade a R. M. (nebohý M. M.) vedený ako účastník konania, ktorého bola parcela č. XXXX údajne vyvlastnená aj spolu s inými parcelami, pričom však v čase konania vyvlastnenia uvedený porúčiteľ nežil a teda jeho vlastnícke právo svedčilo dedičom. Správny orgán v rámci konania, ktoré predchádzalo vydaniu vyvlastňovacieho rozhodnutia nekonal s dedičmi porúčiteľov, čo vyplýva z predložených dedičských rozhodnutí a ich dátumov a dátumov ústneho pojednávania a samotného vyvlastňovacieho rozhodnutia. Žalobcom v 1. až 6. rade, ani R. M., ako zákonným dedičom po porúčiteľovi nebola vyplatená náhrada za odňatie vlastníckeho práva. Aj napriek tomu, že došlo k vydaniu daného vyvlastňovacieho rozhodnutia, nedošlo následne k zmene zápisu vlastníctva na LV, resp. v pozemkovej knihe v prospech vyvlastniteľa. Po prejednaní dedičstva po nebohom M. M. došlo k riadnemu zápisu zmenu vlastníctva k parcele č. XXXX na dedičov, t.j. žalobca v 1. až 6. rade v podiele 1/96 a R. M. v podiele 1/16, t.j. žalobcovia v 1. až 6. rade a R. M. boli od roku 1986 riadne evidovaní ako spoluvlastníci parcely č. XXXX a to až do roku 2000. Predmetom dedičského konania po R. M. bol aj spoluvlastnícky podiel k parcele č. XXXX a v zmysle osvedčenia o dedičstve 23D/984/97 Dnot 8/98 spoluvlastnícky podiel 1/16 na parcele č. XXXX nadobudla žalobkyňa v 7. rade. Napriek týmto skutočnostiam v roku 2000 došlo k zápisu vlastníckeho práva Mesta Košice k tejto nehnuteľnosti na základe vykonania záznamu pod č. Z 338/2000 v spojení so záznamom č. Z 569/2000-položka v.z. 171/2000, ktorých podkladom bola hospodárska zmluva č. Z-41-461/91. Žalobcovia nevedeli o nezákonnom vyvlastňovacom rozhodnutí z roku 1986 a nadobudli sporovú nehnuteľnosť titulom zdedenia v roku 1986 a roku 2000. Správa katastra v danom prípade postupovala v rozpore s platnou právnou úpravou a vykonala zápis pravdepodobne vkladom vlastníckeho práva na žiadosť subjektu, ktorému vlastnícke právo neprislúchalo, pretože žalobcovia neboli účastníkmi hospodárskej zmluvy. Ak aj došlo k zápisu vlastníctva v prospech žalovaného 1. rade záznamom, i to bolo v rozpore so zákonom, pretože podkladom pre zápis mala byť hospodárska zmluva s poukazom na § 28 ods. 1 sú zmluvy podkladom pre vykonanie vkladu. Správa katastra neodmietla vykonať takýto zápis, nevyzvala daný subjekt žiadateľa na podanie návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a zároveň evidovaného vlastníka o tejto skutočnosti neinformovala a takýmto zápisom došlo k chybe v katastrálnom operáte. Tým došlo k reálnemu zásahu do vlastníckeho práva žalobcov, nakoľko až týmto úkonom sa v praxi prejavili účinky predpokladaným nezákonným vyvlastňovacím rozhodnutím z roku 1986. Žalobcovia poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu z 1.7.2004 sp. zn. 1Cdo 56/2013 k otázke naliehavého právneho záujmu na ich určení vlastníckeho práva. Žalovaný v 1. rade časť sporných nehnuteľností previedol na žalovaného v 2. rade, pričom v súčasnosti pozemnoknižná vložka č. XXXX o výmere 2503 m² spoluvlastnícky podiel porúčiteľa M. M. o veľkosti 30/120 k celku v súčasnosti zahŕňa parcely:

a) toho času evidovaná na parc. reg. „L. o výmere 722 m², Orná pôda na LV č. XXXX,
- pod B17 vedený podielový spoluvlastník - Mesto Košice (žalovaný v 1. rade) o spoluvl. podiele 6/24 (1/4) k celku, titul nadobudnutia: žiadosť o zápis. Hospodárska zmluva č. Z 41-464/91, Z 338/2000 + Z 569/2000 - pol. vz. 171/2000

- k uvedenej parcele prináleží vlastnícke právo žalobcom nasledovne:

o žalobcovi v 1. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 2. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 3. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 4. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 5. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 6. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/96 k celku (t.j. 2/48 z podielu porúčiteľa 1),
o žalobcovi v 7. rade spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/16 k celku (t.j. 12/48 z podielu, ktoré prislúchali R. M. z podielu porúčiteľa 1).

b) parc. reg. „C“ KN č. XXXX/XX., o výmere 40626 m², Zastavané plochy a nádvoria na LV č. XXXX,
- z parcely pznk. vl. č. XXXX bola v prospech parcely B. odčlenená časť o výmere 1781 m²,

- ako vlastník je vedený žalovaný v 2. rade,
- žalobcom prislúcha spoluvlastnícky podiel rovnakom pomere k časti, ktorá bola vyčlenená z parcely č. XXXX a v súčasnosti je už súčasťou tejto parcely
- presný podiel, ktorý by mal prináležať žalobcom sa dá zistiť iba na základe písomnej identifikácie.
c) parc. reg. „C“ P. o výmere 12 845 m², Zastavané plochy a nádvorcia na LV č. XXXX,
- z parcely č. XXXX/XX bola následne v prospech parcely B. odčlenená časť o výmere, ktorú sa žalobcom do dnes nepodarilo presne zistiť
- ako vlastník je vedený žalovaný v 2. rade
- žalobcom prislúcha spoluvlastnícky podiel rovnakom pomere k časti, ktorá bola vyčlenená z parcely č. XXXX a v súčasnosti je už súčasťou tejto parcely
- presný podiel, ktorý by mal prináležať žalobcom sa dá zistiť iba na základe písomnej identifikácie.
Na LV č. XXXX sú evidovaní aj iní podieloví spoluvlastníci, avšak títo nie sú účastníkmi konania, nakoľko ich vlastnícke právo, teda spoluvlastnícke podiely, ktoré im svedčia podľa aktuálneho stavu katastra nehnuteľností nezasahujú do vlastníckeho práva žalobcov. Žalobcovia poukázali na uznesenie NS SR 3Cdo/51/2009 R30/2011.

3. Žalobcovia v konaní predložili a označili nasledovné dôkazy: Rozhodnutie štátneho notárstva Košice - mesto zo dňa 14.10.1983, D430/83-45, Osvedčenie o dedičstve 23D 984/9 D not 8/98 zo dňa 11.4.2000, Grafická identifikácia zo dňa 11.6.2014, Grafická identifikácia zo dňa 15.4.2013, Vyvlastňovacie rozhodnutie č. 0/1753/86-60, Výpis z listu vlastníctva č. XXXX, Grafická identifikácia parciel zo dňa 15.4.2013, Grafická identifikácia parciel zo dňa 11.6.2014, Žiadosť o vyhotovenie písomnej identifikácie parcely zo dňa 3.7.2014, Písomná identifikácia parcely, Geometrický plán, Žiadosť o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 22.2.2000, Žiadosť o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 24.3.2000 - doplnenie.

4. Žalobcovia v konaní použili nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie uvedených dôkazov.

5. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril podaním zo 23.2.2015, kedy uviedol, že náhrada za pozemok týkajúci sa spoluvlastníckych podielov M. M., Y.6 parciel č. XXXX a XXXX bola zložená v hotovosti vo výške 507,80 Kčs na voľný účet v depozitách Štátneho notárstva Košice - mesto dňa 19.5.1987, o čom predložil dôkaz. Mesto Košice nadobudlo predmetnú parcelu do vlastníctva od odovzdávajúcej organizácie Československý štát - Stavoinvesta i. o. Košice ku dňu 1.1.1991 na základe Hospodárskej zmluvy Z-41-461/91 zo dňa 29.12.1990. Do katastra nehnuteľností bolo vlastníctvo Mesta Košice zapísané titulom žiadosti o zápis HZČZ-41-461/91, Z 338/2000 + Z 569/2000 položka v Z171/2000 (LV č. XXXX v k.ú. F.). Žalovaný v 1. rade nezodpovedá za priebeh vyvlastňovacieho konania, nakoľko nebol jeho subjektom a taktiež nenesie zodpovednosť za postup správy katastra. Žalovaný v 1. rade kúpnu zmluvou zo dňa 18.7.2000 odpredal časť parcely č. XXXX orná pôda o výmere 1781 m² v podiele 6/24 firme CCU Slovakia s.r.o. žalovanému v 2. rade, ktorý je v súčasnej dobe vedený v LV č. XXXX vo vlastníctve METRO Group Properties SR s.r.o., Ivanka pri Dunaji. Časť parcely registra L. orná pôda o výmere 722 m² v k.ú. F.I. na základe nájomnej zmluvy č. 99/00055/NZM/302 prenajalo spoločnosť SHELL Slovakia, s.r.o. Bratislava. Žalovaný v 1. rade má za to, že na predmetnú nehnuteľnosť sa vzťahujú ustanovenia o vydržaní podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaných treba považovať za oprávnených držiteľov podľa § 130 Občianskeho zákonníka, nakoľko počas svojej držby s nehnuteľnosťou nakladali v presvedčení, že je v ich vlastníctve a o užívaní nemali pochybnosť, čím boli vo svojej držbe dobromyseľní. Preto žalovaný v 1. rade navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať mu náhradu trov konania.

6. Žalovaný v 1. rade na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil nasledovné dôkazy: Vyvlastňovacie rozhodnutie z 20.10.1986, platobný poukaz z 19.5.1987, Hospodárska zmluva č. Z-41-461/91, geometrický plán č. 11/2000, Kúpna zmluva zo dňa 18.7.2000, Nájomná zmluva č. 99//NZM/302.

7. Žalovaný v 1. rade v konaní použil nasledovné prostriedky procesnej obrany: skutkové tvrdenia uvedené v jeho vyjadrení a predloženie vyššie uvedených listinných dôkazov.

8. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 10.11.2015, kedy uviedol, že žalovaný v 1. rade bol zapísaný ako vlastník nehnuteľností do katastra nie na základe hospodárskej zmluvy,

avšak podkladom záznamového konania, na základe ktorého bolo toto vlastnícke právo žalovaného v 1. rade zapísané, bol zákon o majetku obcí (v spojení s vyvlastňovacím rozhodnutím). Žalovaný v 1. rade po nadobudnutí nehnuteľnosti na základe zákona o majetku obcí previedol časť nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve vo výmere 1727 m², zapísaných na LV č. XXX parc. č. XXXX na spoločnosť CCU Slovakia, s.r.o., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.7.2000. Tieto pozemky boli následne pričlenené k parcele č. XXXX/XX.. Žalovaný v 2. rade nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v Košiciach, na ktorých stojí košická predajňa METRO, na adrese Americká trieda Košice, sídl. Ťahanovce, na základe kúpnej zmluvy č. 2 medzi CCU Slovakia dňa 17.8.2000 a právnym predchodcom žalovaného v 2. rade, ktorým bola spoločnosť METRO Properties Slovakia s.r.o. Na základe tejto kúpnej zmluvy spoločnosť METRO od spoločnosti CCU Slovakia nadobudla vlastníctvo k pozemku zapísané na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/XX. o výmere 53.700 m², kedy súčasťou tohto pozemku je aj pozemok o výmere 1.727 m², ku ktorému žalobcovia žiadajú priznať vlastnícke právo. Podľa názoru žalovaného v 2. rade si mali žalobcovia uplatniť priznanie vlastníckeho práva na Obvodnom pozemkovom úrade najneskôr do 31.12.2004 na základe zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, pričom nevyužitie tohto spôsobu na vrátenie nehnuteľnosti sankcionuje zánikom práva a nemožnosťou viac sa domáhať vlastníctva k takýmto nehnuteľnostiam. Žalobcovia teda mali zákonnú možnosť v roku 2004 domáhať sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti využitím reštitučných zákonov, čo však neurobili. Žalovaný v 2. rade citoval rozsudok NS SR 4Cdo/130/2007 zo dňa 25.2.2009. Ak si žalobcovia ako právni nástupcovia po M. M. neuplatnili navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti spôsobom špecifikovaným v reštitučných zákonoch (lex specialis) a to najneskôr do konca roka 2004, došlo k preklúzii vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a teda nenávratnému zániku možnosti domáhať sa vlastníctva na základe iných právnych predpisov, vrátane zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (lex generalis). Žalovaný v 2. rade bol a je presvedčený, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy s CCU Slovakia bola táto spoločnosť vlastníkom nehnuteľnosti a teda mali za to, že nehnuteľnosť nadobudli od vlastníka. Z dôvodu právnej istoty však aj keby vlastníctvo k nehnuteľnosti v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nepatrilo spoločnosti CCU Slovakia, ale žalobcom, resp. ich právnym predchodcom, žalovaný v 2. rade nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním ako originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona. Žalovaný v 2. rade má za to, že boli naplnené všetky 3 podmienky nadobudnutia vlastníctva vydržaním. Nehnuteľnosť je spôsobilým predmetom vydržania. Žalovaný v 2. rade má oprávnenosť držby, keďže od uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 17.8.2000 nehnuteľnosť fakticky ovláda, nakladá ako s vlastnou, až do súčasnosti, pričom v roku 2000 spoločnosť Metro postavila na nehnuteľnosti svoju predajňu, ktorú prevádzkuje až do súčasnosti. Žalovaný v 2. rade pritom bol subjektívne a objektívne presvedčený o oprávnenosti držby, pretože v žiadnych dostupných dokumentoch, napr. údajoch katastra nehnuteľnosti, s ktorými žalovaný v 2. rade prišiel do kontaktu, či už pred uzatvorením kúpnej zmluvy, alebo po uzatvorení kúpnej zmluvy sa nikdy neuvádzalo, že by vlastnícke právo k nehnuteľnosti malo patriť žalobcom, resp. ich právnym predchodcom. Žalovaný v 2. rade taktiež neprišiel ani do tohto kontaktu s rozhodnutím Obvodného národného výboru, odbor výstavby č. 0/1753/86-60 zo dňa 20.10.1986, resp. s akýmkoľvek iným dokumentom, z ktorého by vyplývalo, že nehnuteľnosť nepatrila spoločnosti CCU Slovakia. Žalovaný sa teda dobromyseľne domnieval, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti patrí spoločnosti CCU Slovakia, ktorej vlastníckemu právu svedčia aj vonkajšie okolnosti, napr. výpis z Katastra nehnuteľnosti, preto aj v prípade, ak by spoločnosť CCU Slovakia nebola v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy vlastníkom nehnuteľnosti (napr. z dôvodu neplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia) žalovaný v 2. rade v zmysle § 134 ods. 1 OZ nehnuteľnosť vydržal 10 rokov po uzatvorení kúpnej zmluvy, t.j. najneskôr dňa 17.8.2010.

9. Žalovaný v 2. rade na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil nasledovné dôkazy: Kúpna zmluva zo dňa 10.7.2000, Kúpna zmluva zo dňa 17.8.2000, Informatívny výpis z obchodného registra spoločnosti METRO Properties Slovakia, s.r.o., spoločnosti METRO Cash&Carry Slovakia s.r.o. a spoločnosti METRO Group Properties SR s.r.o., Kolaudačné rozhodnutie zo dňa 23.4.2001.

10. Žalovaný v 2. rade v konaní použil nasledovné prostriedky procesnej obrany: skutkové tvrdenia uvedené v jeho vyjadrení a predloženie vyššie uvedených listinných dôkazov.

11. Žalobcovia v 1. až 7. rade v zastúpení ich advokátom na pojednávaní dňa 19.11.2015 uviedli, že na LV je momentálne duplicitne uvedené vlastníctvo žalovaného v 1. rade a žalobcov s tým, že vyhovie určovacej žaloby odstráni právnu neistotu žalobcov o tom, kto je skutočným spoluvlastníkom predmetného vlastníckeho podielu a to B-17, pretože pod týmto poradovým číslom je vedený ako vlastník

žalovaný v 1. rade, pričom tu dochádza k duplicitě vlastníctva žalobcov a žalovaného v 1. rade. Určovací žaloba je teda účinným právnym prostriedkom na odstránenie duplicity vlastníctva.

12. Okresný úrad Košice, katastrálny odbor svojím podaním zo dňa 3.2.2016 na základe výzvy súdu vysvetlil, ako došlo k duplicitnému zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX parc. reg. L. orná pôda o výmere 722 m², k.ú. NZ. nasledovne: Rozhodnutím Štátneho notárstva Košice - mesto v Košiciach č. D 430/83-45 bol potvrdený prechod spoluvlastníckeho podielu 30/120 poručiteľa M. M. k nehnuteľnostiam na právnych nástupcov D. M. v podiele 12/48, Štefana Forraia v podiele 12/48, M. M. v podiele 2/48, O. M. v podiele 2/48, E. Q. r. M. v podiele 2/48, E. M. v podiele 2/48, I. H. r. M. v podiele 2/48, I. U. r. M. v podiele 2/48, D. M. v podiele 3/48, E. M. v podiele 3/48 I. S. r. M. v podiele 3/48 a E. M. v podiele 3/48. V zmysle citovaného rozhodnutia boli pod číslom zmeny 10/84 zapísaní do novozaloženého listu vlastníctva č. XXX v katastrálnom území Y. právni nástupcovia s príslušnými spoluvlastníckymi podielmi. Nakoľko boli nehnuteľnosti zapísané vo vložke č. 65 v užívaní soc. organizácie, bol list vlastníctva č. XXX evidovaný bez majetkovej podstaty, t.j. hluchý list vlastníctva, ktorý bol neskôr v konaní o obnovení evidencie pozemkov (ROEP) zrušený pod číslom zmien 164/08. Zápisom Rozhodnutia štátneho notárstva Košice - mesto v Košiciach č. D 1654/91-56 po poručiteľovi D. M. bola založený LV č. XXX v k.ú. Ťahanovce, do ktorého bol zapísaný pozemok, parcela registra E P. v prospech D. M., E. J. rod. M., E. J. rod. H. a G. M. rod. H.. Zápis listiny bola v LV č. XXX vykonaný pod číslom zmeny 52/92. Následne boli zapísané spoluvlastnícke podiely dedičov ostatných pozemkovoknižných vlastníkov v zmysle listín predložených správne mu orgánu na zápis, pričom súčet spoluvlastníckych podielov bol 21/40.

Pod č. 2359/97 bolo zaevidované Osvedčenie o dedičstve po poručiteľke I. J. rod. M.. Predmetom dedenia bola okrem iného aj nehnuteľnosť zapísaná vo vložke č. 65 pozemkovej knihy v k.ú. Y. a to pozemkovoknižná parcela mpč. XXXX, v registri E KN identifikovaná ako parcela č. XXXX, orná pôda o výmere 2503 m². Táto predmetná parcela bola zapísaná do novozaloženého LV č. XXXX v k.ú. Ťahanovce v prospech dedičky I. J. rod. M.. Zápis v zmysle citovanej listiny bol vykonaný pod číslom zmeny 609/97.

V rámci prešetrenia údajov v zmysle § 57 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zmien a doplnkov tunajší odbor zistil, že dotknutá parcela mpč. XXXX bola predmetom vyvlastnenia pre realizáciu stavby - XI. sídelný obvod Košice - Ťahanovce - príjazdová komunikácia. V zmysle Rozhodnutia Obvodného národného výboru, odboru výstavby, ÚPaA č. Výst.: 0/1753/86-Go zo dňa 20.10.1986, právoplatného dňa 12.1.1987, bola o.i. Stavoinvesty investorskej inžinierskej organizácie Košice.

Pod č. Z 338/00 je v archívnom fonde tunajšieho odboru zaevidovaná Žiadosť Mesta Košice o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Mesto Košice touto žiadosťou požiadalo zápis vlastníckeho práva o.i. aj k nehnuteľnosti, parcele registra "E" P. evidovanej v liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území Ťahanovce v zmysle vyššie citovaného vyvlastňovacieho rozhodnutia.

Mesto Košice požiadalo Doplnujúcou žiadosťou č. Z 569/00 o zápis vlastníckeho práva, ktorou žiadalo zapísať okrem nehnuteľnosti, parcely registra „E“ P. aj iné nehnuteľnosti. Prílohou k citovanej žiadosti bola Hospodárska zmluva č. Z - 41 - 461/91 o prevode vlastníctva majetku uzavretá medzi Čsl. štátom - Stavoinvestou, i.o. Košice a Magistrátom mesta Košice.

Pod číslom zmeny 171/00 bol vykonaný zápis vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti, parcele registra „E“ P. v prospech Mesta Košice (vlastnícke právo pôvodných pozemkovoknižných vlastníkov) v liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Y., ako aj vlastnícke právo právnych nástupcov pozemkovoknižných vlastníkov k dotknutej nehnuteľnosti. V liste vlastníctva č. XXXX bol pod uvedeným číslom zmeny vykonaný výmaz dotknutej nehnuteľnosti, parcely registra „E“ P..

Vlastníctvo k majetku, teda aj k nehnuteľnosti parcele registra „E“ P. bolo prevedené v prospech Mesta Košice v podiele 5/24 ku dňu 1.1.1991.

Rozhodnutím Okresného úradu Košice I, katastrálneho odboru č. X-63/00 zo dňa 26.6.2000, právoplatným dňa 13.7.2000, bola vykonaná oprava chyby v katastrálnom operáte, spočívajúca v oprave nesprávnej veľkosti spoluvlastníckeho podielu Mesta Košice. Súčasne bola zapísaná Kúpna zmluva č. V 1704/00, ktorej vklad bol povolený dňa 21.7.2000, uzavretá medzi Mestom Košice na jednej strane a spol. CCU Slovakia s.r.o. na strane druhej. Spol. CCU Slovakia s.r.o. nadobudla zmluvou vlastnícke právo k časti dotknutej nehnuteľnosti, vymedzenej geometrickým plánom č. 11/2000 ako diel č. 56 o výmere 1781 m², ktorý bol pričlenený k parcele č. XXXX/XX.. Výmera predmetnej nehnuteľnosti, parcely registra „E“ P. sa znížila na 722 m².

Pod číslom zmeny 407/00 bola zapísaná Žiadosť E. Q. o prevedenie zápisu všetkých parciel z vložky č. 65 pozemkovej knihy do listu vlastníctva, ktoré neboli po poručiteľovi Františkovi Forraiovi zapísané

podľa Rozhodnutia č. D 430/83-45. Zápis predloženej listiny bol vykonaný aj v liste vlastníctva č. XXXX len k parcele registra „E“ KN č. XXXX, nakoľko parcela registra „E“ KN č. XXXX už bola zapísaná v liste vlastníctva č. XXXX, v ktorom súčet spoluvlastníckych podielov tvoril celok (100%).

Okresný úrad Košice, katastrálny odbor po prešetrení údajov v zmysle § 57 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zmien a doplnkov tunajší odbor zistil nesúlad medzi údajmi evidovanými v liste vlastníctva č. XXXX a listinou predloženou na zápis, t.j. Rozhodnutím č. D 430/83-45- V danej veci vydal Okresný úrad Košice, katastrálny odbor rozhodnutie č. X-340/2014-Kol zo dňa 16.10.2014, ktorým boli do listu vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území Nové Ďahanovce zapísaní právni nástupcovia po M. M. v zmysle listiny, Rozhodnutia č. D 430/83-45 a pri vlastníkovi Mesto Košice bol vyznačený kód 9-duplicitný vlastník. Rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru nadobudlo právoplatnosť dňa 18.11.2014. Vykonaním opravy údajov v liste vlastníctva č. XXXX v zmysle Rozhodnutia č. X-340/14-Kol došlo k duplicitnému evidovaniu vlastníckeho práva dvoch subjektov k tej istej nehnuteľnosti, parcele registra „E“ KN č. XXXX v katastri nehnuteľnosti.

13. Žalobcovia podaním zo dňa 23.2.2016 navrhli zmenu žaloby, o ktorej súd rozhodol uznesením č.k. 35C/110/2014-300 zo dňa 21.4.2016, kedy súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania a to tak, že petičný návrh mal znieť:

"Súd u r č u j e vlastnícke právo žalobcovi v 1. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 2. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 3. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 4. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 5. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 6. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku a žalobcovi v 7. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16 k celku, a to k nehnuteľnostiam:

- parcela reg. E KN č. XXXX, druh: orná pôda, o výmere 722 m², evidovaná na LV č. XXXX, nachádzajúca sa v k. ú. F. obec: P. okres: Košice I,

- novovytvorená parcela reg. C P. o výmere 1116 m², druh: zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúca sa v k. ú. F., obec: P. okres: Košice I, vytvorenú Geometrickým plánom č. 290/2015, vyhotoviteľ: Geodeticca s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36 572 161, Geometrický plán č. 290/2015, vyhotovil: Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil: Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil: Ing. E. E., Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, dňa 25.1.2016 pod č. 42/2016,

- novovytvorená parcela reg. C P. o výmere 665 m², druh: zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúca sa v k. ú. F., obec: P., okres: Košice I, vytvorenú Geometrickým plánom č. 290/2015, vyhotoviteľ Geodeticca s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36 572 161, Geometrický plán č. 290/2015, vyhotovil: Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil: Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil: Ing. E. E., Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, dňa 25.1.2016 pod č. 42/2016.

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade s ú p o v i n n í nahradiť žalobcom v 1. - 7. rade troj konania, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcov č.. vedený v Tatra banka, a.s., eventuálne

Súd u r č u j e , že žalovaný v 1. rade nie je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6/24 k celku, a to k pozemku:

- parcela reg. L., druh: orná pôda, o výmere: 722 m², evidovaná na LV č. XXXX, nachádzajúca sa v k. ú. F. obec: P., okres: Košice I.

Súd u r č u j e vlastnícke právo žalobcovi v 1. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 2. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 3. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 4. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 5. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku, žalobcovi v 6. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96 k celku a žalobcovi v 7. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16 k celku, a to k nehnuteľnostiam:

- novovytvorená parcela reg. C KN č. XXXX/XXX., o výmere 1116 m², druh: zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúca sa v k. ú. F., obec: P., okres: Košice I, vytvorenú Geometrickým plánom č. 290/2015, vyhotoviteľ: Geodeticca s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36 572 161, Geometrický plán č. 290/2015, vyhotovil: Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil: Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil: Ing. E. E., Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, dňa 25.1.2016 pod č. 42/2016.

- novovytvorená parcela reg. C P., o výmere 665 m², druh: zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúca sa v k. ú. F., obec: P., okres: Košice I, vytvorenú Geometrickým plánom č. 290/2015, vyhotoviteľ Geodeticca s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36 572 161, Geometrický plán č. 290/2015,

vyhotovil: Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil: Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil: Ing. E. E., Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, dňa 25.1.2016 pod č. 42/2016.

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade s ú p o v i n n í nahradí žalobcom v 1. - 7. rade trovy konania, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcov č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banka, a.s."

14. Žalovaný v 2. rade doplnil svoje vyjadrenia vo veci svojim podaním zo dňa 30.3.2016 a uviedol, že žalobcami poukazované rozhodnutie Najvyššieho súdu 5Cdo/107/2008 nie je použiteľné pre tento prípad, pretože konkrétny skutkový a právny stav sa v rozhodujúcich skutočnostiach líši, pričom v tomto rozhodnutí 5Cdo/107/2008 jeden štátny orgán - Okresný národný výbor v Galante vyvlastnil nehnuteľnosti v prospech druhého subjektu riadeného štátom - závod Duslo a priznať vlastnícke práva v tomto konaní teda žiadal ten istý subjekt, v prospech ktorého boli nehnuteľnosti v roku 1961 na základe vyvlastňujúceho rozhodnutia v Galante odňaté. Uplynutím času sa iba zmenila právna forma tohto subjektu z národného podniku na akciovú spoločnosť a nešlo tam teda o právneho nástupcu. V tomto konaní žalobcovia žiadajú priznať vlastnícke právo aj voči žalovanému v 2. rade, ktorý nebol účastníkom vyvlastňujúceho konania a ktorý je až štvrtým vlastníkom nehnuteľnosti v rade od Československého štátu, v prospech ktorého bola nehnuteľnosť vyvlastnená. Dobrá viera žalovaného o tom, že je vlastníkom nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, sa odvíja od kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. a spoločnosťou METRO Properties Slovakia s.r.o. zo dňa 17.8.2000 a nie od rozhodnutia Obvodného národného výboru v Košiciach. Žalovaný v 2. rade nie je, ani nebol organizačnou zložkou štátu a nebol ani účastníkom vyvlastňujúceho rozhodnutia v Košiciach, preto nemôže byť akýmkoľvek spôsobom sankcionovaný za jeho neplatnosť.

15. Žalobcovia svojim podaním zo dňa 26.5.2016 uviedli, že vo všeobecnosti nie je možné vyvodzovať dobromyseľnosť od právneho úkonu, ktorého účinky nikdy nenastali, čiže nejde o prípade absolútne alebo relatívne neplatnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva nehnuteľnosti kedy by sa mohlo usudzovať o uplatnení inštitútu vydržania za účelom zhojenia formálnej vady konkrétnej zmluvy spôsobujúcej neplatnosť. Ide o prípade, kedy prevodca nikdy nebol vlastníkom nehnuteľnosti, ako je zrejmé z judikatúry o vydržaní nehnuteľnosti účelom vydržania je zhojiť právne vady titulu, ktorý trpí vadami najmä relatívnej neplatnosti, výnimočne absolútnej neplatnosti. V danom prípade však ide o prípad, kedy sa nehaja vady právneho titulu, ale ide o stav, kedy žalovaný v 2. rade odvodzuje svoje vlastnícke právo od predávajúceho, ktorý vlastníkom sporných nehnuteľnosti nikdy nebol. Vlastnícke právo žalobcom, resp. ich právnych predchodcom boli protiprávne odňaté proti ich vôli, resp. bez absolútnej vedomosti o vyvlastnení im boli odňaté nehnuteľnosti, ktoré vlastnili. Aplikovaním inštitútu vydržania na tento prípad, kedy by neskorší údajný nadobúdateľ mohol vydržať vlastnícke právo, by takýto záver de jure legalizoval protiprávne konanie, ktoré sa prejavilo v danom prípade k vyvlastneniu nehnuteľnosti voči žalobcom. Takýto protiprávny stav by sa skrze inštitútu vydržania legitimizoval. Pôvodní vlastníci by aplikáciou inštitútu vydržania definitívne prišli o svoje pozemku, ktoré im boli protiprávne odobraté bez ich súhlasnej vôle. Nemožno súhlasiť s tým, že by pri vydaní vyvlastňovacieho rozhodnutia trpiaceho zásadnými vadami, vrátane jeho vydania voči nebohému, bolo možné legitimizovať takýto zásah štátu do vlastníckeho práva, ktorý podľa ústavy SR používa ochranu.

16. Súd v konaní rozhodol rozsudkom č.k. 35C/110/2014-363 zo dňa 25.4.2017 takto:

I. Konanie o určenie vlastníckeho práva žalobkyne v 1. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 2. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 3. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 4. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 5. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 6. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tín k celku, žalobcovi v 7. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16tina k celku, a to k nehnuteľnostiam parcela registra E P., druh orná pôda, o výmere 722 m², evidovaná na LV č. XXXX, nachádzajúca sa v k.ú. F. obec P., okres Košice I, zastavuje.

II. Súd určuje, že žalovaný v 1. rade nie je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 3/24tiny k celku a to k pozemku parcele registra E P., druh pozemku orná pôda, o výmere 722 m², evidovaná na LV č. XXXX, nachádzajúca sa v k.ú. F., obec P., okres Košice I.

III. Súd určuje vlastnícke právo žalobcovi v 1. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku, žalobcovi v 2. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku, žalobcovi v 3. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku, žalobcovi v 4. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku, žalobcovi v 5. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku, žalobcovi v 6. rade o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/96tina k celku a žalobcovi v 7. rade ako

právnemu nástupcovi R. M., nar. 23.11.1929 a zomrelého XX.XX.XXXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/16tina k celku a to k nehnuteľnostiam: novovytvorená parcela registra C P. o výmere 1116 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, nachádzajúca sa v k.ú. F., obec P., okres Košice I, vytvorenú geometrickým plánom č. 290/2015 vyhotoviteľ Geotetika s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36572161, geometrický plán č. 290/2015, vyhotovil Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil Ing. E. E. - Okresný úrad Košice, katastrálny odbor dňa 25.1.2016 pod č. XX/XXXX. a novovytvorená parcela registra C P. o výmere 665 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, nachádzajúca sa v k.ú. Nové Ťahanovce, obec Košice - sídlisko Ťahanovce, okres Košice I, vytvorenú geometrickým plánom č. 290/2015 vyhotoviteľ Geotetika s.r.o., Floriánska 19, 040 01 Košice, IČO: 36572161, geometrický plán č. 290/2015, vyhotovil Ing. E. U. dňa 11.1.2016, autorizačne overil Ing. P. J. dňa 20.1.2016, úradne overil Ing. E. E. - Okresný úrad Košice, katastrálny odbor dňa 25.1.2016 pod č. XX/XXXX.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

V. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov konania.

17. Na základe odvolania žalovaného v 2. rade Krajský súd v Košiciach dňa 24.4.2018 vydal rozsudok č.k. 5Co/361/2017-478, ktorým potvrdil rozsudok prvej inštancie a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Na základe dovolania žalovaného v 2. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením č.k. 8Cdo/95/2019-599 zo dňa 21.5.2020, kedy rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 24.4.2018 sp. zn. 5Co 361/2017 a rozsudok Okresného súdu Košice I. z 25.4.2017 č.k. 35C/110/2014-363 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

19. V odôvodnení uviedol, že postupom odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie) došlo k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, kedy ide o vadu spočívajúcu v nedostatočnom, zmätočnom a nezrozumiteľnom odôvodnení súdom v základnom konaní. Súd prvej inštancie mal z riadne zisteného skutkového stavu vyvodiť jasný, jednoznačný právny záver vyplývajúci z citovaných zákonných ustanovení. V odôvodnení nie je uvedené, aký jednoznačný skutkový záver z opísaných dôkazov vlastne zistil a následne už vôbec nie, aký právny záver a z akého skutkového stavu vyvodil vo vzťahu k právnemu titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Teda na základe akého skutkového stavu a z neho vyodeného právneho posúdenia dospel k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcov v rozsahu vyplývajúceho z výroku rozsudku. Napokon na základe akých skutkových zistení ustálil, že práve predmetným rozhodnutím došlo k odstráneniu pochybností o tom, ktorým zo spoluvlastníkov vlastnícke právo skutočne svedčí, na základe akého právneho titulu vlastnícke právo nadobudli a ako sa vlastne ustálili spoluvlastnícke vzťahy na základe jeho rozhodnutia.

20. Po vrátení veci dovolacím súdom žalobcovia v konaní uviedli, že v čase, kedy spoločnosť CCU Slovakia ako subjekt, ktorý vykupoval pozemky pre právneho predchodcu žalovaného v 2. rade, jednal s Mestom Košice, Mesto Košice nebolo zapísané ako vlastník pozemku v katastri nehnuteľnosti, ale žalobcovia resp. ich právni predchodcovia. Pri zachovaní bežnej opatrnosti právneho predchodcu žalovaného v 2. rade malo zaujímať, ako sa dá po 15tich rokoch zapísať vyvlastňovacie rozhodnutie, ak z jeho textácie je zrejmé, že smeruje proti inému vlastníkovi, ako tým, ktorí sú zapísaní v katastri nehnuteľnosti. Pokiaľ bolo vydané vyvlastňovacie rozhodnutie v roku 1986 a v roku 2000 právny predchodca žalovaného videl list vlastníctva, na ktorom Mesto Košice ako vlastník nebolo zapísané a je zrejmé, že s Mestom Košice musel jednať, tak to vyvlastňovacie rozhodnutie musel vidieť, resp. pri zachovaní bežnej opatrnosti ho vidieť mal. Od času zápisu vyvlastňovacieho rozhodnutia právny predchodca žalovaného v 2. rade musel mať dôvodné pochybnosti o tom, či je alebo nie je vlastník. Preto k vydržaniu zo strany právneho predchodcu žalovaného v 2. rade nemohlo dôjsť. Ak sa vyvlastňovacie rozhodnutie doručovalo aj štátnemu notárstvu, ktoré v danom čase viedlo dedičské konania a vydalo aj dedičské rozhodnutie po M. M. v roku XXXX, tak to u právneho predchodcu žalovaného v 2. rade malo vzbudiť pochybnosti, že k zmene na liste vlastníctva v prospech Československého štátu nikdy nedošlo. Spoločnosť CCU Slovakia a METRO konali v zhode od počiatku, pretože METRO ako subjekt, pre ktorý boli pozemky vykupované, sám ohraničil územie, na ktorom postaví predmetný veľkoobchod a keďže 23.4.2001 bolo vydané už kolaudačné rozhodnutie, tak METRO už dávno predtým muselo mať štúdiu a projekt spracovaný pre túto stavbu, čiže METRO si tieto pozemky vyhládlo a CCU pre neho vykupovalo. METRO nebolo dobromyseľným držiteľom. METRO nemuselo mať konkrétnu vedomosť o nejakej pochybnosti, ale z tých zápisov na liste vlastníctva a z časového sledu je zrejmé, že ju mať mal.

V čase kedy Mesto Košice dalo návrh na záznam vyvlastnenia, ktoré malo v ruke a ho osobne podali na kataster a ktoré musela mať v ruke aj spoločnosť CCU, resp. spoločnosť METRO, keďže sa dohodli s Mestom Košice na predaji daných podielov, čiže museli vedieť kto vlastní a určite z hľadiska primeranej miery opatrnosti si museli vyžiadať vyvlastňovacie rozhodnutia.

21. Po vrátení veci dovolacím súdom žalovaný v 1. rade zotrval na svojej argumentácii. Žalovaný v 2. rade taktiež zotrval na svojej argumentácii a na zdôraznenie doplnil, že žalovaný v 2. rade je iný subjekt než spoločnosť CCU Slovakia s.r.o., nikdy nevedol žiadne rokovania s Mestom Košice, ani nepoznal žiadneho zo žalobcov. Dal do pozornosti § 130 ods.1 druhá prvá veta, že pri pochybnostiach sa držba považuje za oprávnenú. K pochybnostiam o vlastníckom práve a dobromyseľnosti jeho právneho predchodcu CCU Slovakia s.r.o. sa nevedel vyjadriť. Žalobcovia boli nedbalí, pretože aj napriek výstavbe obchodného domu METRO sa u žalovaného v 2. rade nezastavili, neposlali žiaden list s uplatnením práva. Ak by bola žaloba zamietnutá, nejde v žiadnom prípade o nemorálne rozhodnutie ani nesprávne rozhodnutie. V našom právnom poriadku platí základná rímska zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, čiže právo patrí bdelym.

22. Žalovaní v konaní označili a predložili dva rozsudky týkajúce sa takmer totožnej skutkovej a právnej situácie a to rozsudok Okresného súdu Košice I. č.k. 22C/203/2004-352 zo dňa 13.5.2015 (č.l. 336) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/651/2015-447 zo dňa 3.5.2016 (č.l. 344) a rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 17Co 198/03-235 zo dňa 13.1.2004 (č.l. 413).

Dokazovanie:

23. Súd vykonal dokazovanie týmito predloženými listinnými dôkazmi:

24. Z rozhodnutia Štátneho notárstva Košice - mesto D 430/83-45 zo dňa 14.10.1983 (č.l. 38) súd zistil, že žalobcovia v 1/ až 6/ sú právni nástupcovia po nebohom M. M., naposledy bytom Y., zomrelom XX.X.XXXX, pričom právnym nástupcom je aj R. M., nar. XX.XX.XXX.9, bytom Y. ktorý je právnym predchodcom žalobkyne 7/. V predmetnom osvedčení o dedičstve bola prejednaná aj parcela č. XXXX pozemkovoknižnej vložky č. XX k.ú. Y..

25. Dňa 20.10.1986 Obvodný národný výbor, odbor výstavby UPaA č. Výst. 0/1753/86-Go vydal rozhodnutie o vyvlastnení nehnuteľnosti v prospech Československého štátu v zastúpení Stavoinvesty i.o. Košice (č.l. 14), na základe ktorej bola pod č. 74 vyvlastnená aj nehnuteľnosť parc. č. XXXX vo vlastníctve medzi inými aj M. M., Y. P.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.1.1987.

26. Z platobného poukazu č. 1/97/87 zo dňa 19.5.1987 (č.l. 76) súd zistil, že spoločnosť Stavoinvesta i.o. Košice vyplatila sumu 1.792,40 Kčs príjmom D. M. a spol. (viď rozpis), ako vyvlastňovaciu náhradu za vyvlastnené pozemky podľa právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia z 20.10.1986 položka č. 74, z toho sumu 507,80 Kčs na voľný účet v prospech M. M. (M.), Y..

27. Dňa 29.12.1990 bola uzatvorená medzi Československým štátom - Stavoinvesta i.o. Košice ako odovzdávajúcou organizáciou a preberajúcou organizáciou Magistrátom Mesta Košice Hospodárska zmluva č. Z-41-461/91 (č.l. 77), kedy bolo prevedené právo - vlastníctvo k majetku podľa GP č. 243-3601-107-83 z 19.12.1983 k.ú. Y. a to vysporiadaná výmera 280710 m², pričom vlastníctvo k majetku bolo prevedené ku dňu 1.1.1991. V prílohe č. 1 (č.l. 78) bola uvedená pod bodom 26 aj parcela č. XXXX o výmere 2.503 m².

28. Z osvedčenia o dedičstve 23D/984/97 Dnot 8/98 (č.l. 32) súd zistil, že právnou nástupkyňou po R. M., nar. XX.XX. XXXX, naposledy bytom S., zomrelom XX.XX.XXXX je čo sa týka mpč. XXXX - roľa vo výmere 696 štvorcových siah, zapísaných v pozemkovoknižnej vložke 65 žalobkyňa v 7. rade. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2000.

29. Nájomnou zmluvou č. 199/00055/NzM/302 (č.l. 81) Mesto Košice ako prenajímateľ prenajal spoločnosti SHELL Slovakia s.r.o. ako nájomcovi nehnuteľnosti - pozemky v k.ú. Y. na parcele P. zastavaná plocha o výmere 324 m² a parcele P. zastavaná plocha o výmere 272 m² za účelom

vybudovania odbočovacieho a pripojovacieho pruhu k čerpacej stanici pohonných hmôt na Americkej triede v Košiciach a jeho následného užívania.

30. Magistrát mesta Košice dňa 25.2.2000 podal na Okresný úrad Košice I, Katastrálny odbor Žiadosť o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti (č.l. 635) a to na základe priloženého vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 0/1753/86-60 zo dňa 20.10.1986 a v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v prospech Mesta Košice týkajúcich sa viacerých parciel, medzi nimi parcela č. XXXX v celosti na Mesto Košice a parcela č. XXXX - časť zapísaná v LV E č. XXXX, zvyšok zapísať na Mesto Košice. Ďalšou žiadosťou zo dňa 24.3.2000 (č.l. 636) Magistrát mesta Košice doplnil pôvodnú žiadosť s poukazom na uznesenie MZ číslo 298 zo dňa 28.2.2000, ktorým bol schválený odpredaj nehnuteľnosti - pozemkov v MČ - sídl. Ťahanovce pre firmu CCU Slovakia, s.r.o. z dôvodu, že táto neobsahovala všetky parcely, ktoré majú byť predmetom zápisu a odpredaja a uvedené parcely č. XXXX a XXXX zapísať na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 0/1753/86-60 zo dňa 20.10.1986, kúpnej zmluvy zo dňa 27.9.1985 a protokolu medzi Stavoinvestou, i.o. a Mestom Košice zo dňa 29.2.1990 do vlastníctva Mesta Košice.

31. Geometrickým plánom zo dňa 20.4.2000 (č.l. 85) bol z parcely KN E č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX o pôvodnej výmere 2503 m² - orná pôda, oddelený diel č. 56 o výmere 1781 m² a priradený k parcele č. XXXX/XX. ovocný sad. Parcela P. po odčlenení mala výmeru 722 m² - orná pôda.

32. Dňa 10.7.2000 bola uzavretá medzi Mestom Košice ako predávajúcim a spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. ako kupujúcim kúpna zmluva (č.l. 118), ktorej predmetom bola časť parcely č. XXXX - orná pôda, diel 55 o výmere 1.727 m² v k.ú. Y.. Vklad danej zmluvy bol Okresným úradom Košice I, katastrálnym odborom povolený dňa 21.7.2000 pod č. V 1703/2000.

33. Dňa 18.7.2000 bola uzavretá medzi Mestom Košice ako predávajúcim a spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. ako kupujúcim kúpna zmluva (č.l. 79), ktorej predmetom bola časť parcely č. XXXX - orná pôda o výmere 2.503 m² v k.ú. Ťahanovce v podiele 6/24, zapísanom na LV č. XXXX a to diel 56 o výmere 1.781 m² v k.ú. Y.. Predaj bol schválený uznesením MZ č. 298 zo dňa 28.2.2000.

34. Dňa 17.8.2000 bola uzavretá medzi spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou METRO Properties Slovakia s.r.o. ako kupujúcim kúpna zmluva č. 2 (č.l. 116), ktorej predmetom bola parcela č. XXXX/XX. - ovocné sady o výmere 53.700 m², k.ú. Y., zapísaná na LV č. XXXX, ktorej vklad bol Okresným úradom Košice I, katastrálnym odborom povolený dňa 27.11.2000 pod č. V 241/2000.

35. Okresný úrad Košice I, odbor životného prostredia ŽP-965/2001-KVP vydal dňa 23.4.2001 Kolaudačné rozhodnutie stavby „Veľkoobchodu pre podnikateľov CCU SLOVAKIA - Košice, Ťahanovce“ na Americkej triede - sídlisko Ťahanovce v Košiciach

36. Z LV č. XXXX súd zistil, že ku dňu 23.11.2010 (č.l. 131) výlučným vlastníkom parc. č. P. a XXXX/XX. bola spoločnosť METRO Cash & Carry Slovakia s.r.o..

37. Notárskou zápisnicou N 635/2010 Nz 58707/2010 NCR1s9449/2010 spísanou dňa 28.12.2010 došlo k zániku obchodnej spoločnosti Metro Cash & Carry Slovakia s.r.o., pričom nástupníckymi spoločnosťami boli Metro Cash & Carry s.r.o. a METRO Group Properties s.r.o.. V prílohe č. 1 v zozname všetkého nehnuteľného majetku zanikajúcej spoločnosti, ktorý prechádza na nástupnícku spoločnosť č. 2 bola aj parcela č. XXXX/XX o výmere 41.802 m² zastavané plochy a nádvoria a parc. č. XXXX/XX. o výmere 11.669 m² zastavané plochy a nádvoria zapísanej na LV č. XXXX pre okres Košice I, obec Košice, sídl. Y., k.ú. F. Y..

38. Z výpisu z LV č. XXXX zo dňa 18.11.2015 (č.l. 143) súd zistil, že parcela reg. E č. XXXX o výmere 722 m² - orná pôda je v spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov, medzi inými aj žalobcov v 1. až 7. rade, z toho u každého zo žalobcov v 1. až 6. rade v podiele 1/96 a u žalobkyne v 7. rade (ako právnej nástupkyne po R. M.) v podiele 1/16. Z uvedeného LV súd zároveň zistil, že v podiele 6/24 je zapísaný k tejto parcele ako duplicitný vlastník Mesto Košice (B-17), pričom pri jeho mene je zapísaná obmedzujúca poznámka, že hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti je spochybnená osvedčením o dedičstve 19D 411/2004 Dnot 204/2004 a rozhodnutím Štátneho notárstva Košice -

mesto D 430/83-45, P-2252/2004 v.z.1883/14. Ako titul nadobudnutia bola označená žiadosť o zápis hospodárskej zmluvy č. Z 41-461/91, Z 338/2000 + Z 569/2000 - položka v.z. 171/2000. U žalobcov v 1. až 6. rade a u R. M. - právneho predchodcu žalobkyne v 7. rade je zapísaná obmedzujúca poznámka, že hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti je spochybnená hospodárskou zmluvou č. 41-461/91 zo dňa 29.12.1990 a rozhodnutím odboru výstavby Obvodného národného výboru č. Výst. 0/1753/86-Go, Z-338/2000, 569/2000, P-2252/2004, v.z.1883/14. Titulom nadobudnutia u týchto žalobcov je rozhodnutie D 430/83-45 a rozhodnutie OÚ Košice, katastrálny odbor X 340/2014/kol-v.z.1811/2014.

39. Z geometrického plánu zo dňa 11.1.2016 (č.l. 195) súd zistil, že z pôvodných parciel KN č. XXXX/XX a XXXX/XX zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. 2058 boli odčlenené určité parcely a medzi inými boli novovytvorené parcely č. XXXX/XXX o výmere 1.116 m² - zastavané plochy a parcela č. 3392/238 o výmere 665 m² - zastavané plochy.

40. Z rozsudku Okresného súdu Košice I. č.k. 22C/203/2004-352 zo dňa 13.5.2015 súd zistil, že v právnej veci tam uvedených žalobkýň 1/ L. P. a 2/ E. H. proti žalovanému 1/ METRO Group Properties SR, s.r.o., 2/ Mesto Košice v konaní o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedstva po poručiťelovi bola žaloba zamietnutá. V konaní sa rozhodovalo o nehnuteľnosti, ktorá bola vyvlastnená totožným vyvlastňovacím rozhodnutím Obvodného národného výboru v Košiciach, odbor výstavby ÚPa č. 0/1753/86-GO zo dňa 20.10.1986 a to voči právnej predchodkyňi žalobkýň 1/ a 2/ zdržiavajúcej sa v tom čase na neznámom mieste. Súd v tejto veci mal súd za preukázané, že v roku 1986 začal danú parcelu užívať Československý štát na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia, t.j. už v roku 1986 vstúpil štát do držby predmetného pozemku, nakladal s ním ako vlastník v dobrej viere, že mu pozemok patrí, pôvodní vlastníci ho prestali užívať, ktorý stav trval do súčasnosti. Vlastnícke právo takto prešlo na právneho predchodcu žalovaného 2/ dňom právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia (12.1.1987) bez ohľadu na to, že táto zmena nebola premietnutá do evidencie nehnuteľností. Ak by aj z akéhokoľvek dôvodu nedošlo k prechodu vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti na právneho predchodcu žalovaného 2/ na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia, k prechodu došlo najneskôr dňom 12.1.1997 z dôvodu vydržania, keďže došlo k započítaniu oprávnenej držby právnickej osoby do dátumu 1.1.1992 do vydržacej doby s poukazom na § 132a ods. 1 OZ v znení platnom od 1.1.1992 a to bez ohľadu na to, že právnická osoba nebola zapísaná v bývalej evidencii nehnuteľností. Pre prípad, že by sa odvolací súd s týmto názorom prvostupňového súdu nestotožnil, je nutné konštatovať, že konkrétne žalovaný 2/ vstúpil do dobromyseľnej držby nehnuteľnosti na základe iných skutkových okolností než jeho právny predchodca a to dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, t.j. k 1.5.1991, kedy svoju dobromyseľnosť odvodzoval od citovaného zákona ako titul vstupu do držby. Po uplynutí 10 rokov dňa 1.5.2001 sa stal vlastníkom predmetného pozemku žalovaný 1/ s poukazom na kúpnu zmluvu zo dňa 10.7.2000, nakoľko pozemok nerušene držal, užíval, nakladal s ním ako so svojim vlastníctvom po celý čas, jeho držba nebola nikým napadnutá, nikto od neho nechcel žiaden nájom či odplatu. Súd takto dospel k záveru, že vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti patrilo žalovanému 2/ a jeho právnomu predchodcovi titulom vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 0/1753/86-Go a pokiaľ by aj uvedené vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ďalším titulom je vydržanie a to či už právnym predchodcom žalovaného 2/ resp. aj len samotným žalovaným 2/. Následne žalovaný 2/ predmetnú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy predal žalovanému 1/.

41. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 5Co/651/2015-447 zo dňa 3.5.2016 potvrdil rozsudok prvej inštancie č.k. 22C/203/2004-352 zo dňa 13.5.2015. V odôvodnení odvolací súd súhlasil s názorom súdu nižšej inštancie, že podľa zák. č. 138/1991 Zb., § 2a, žalovaný 2/ odo dňa účinnosti tohto zákona bol dobromyseľný v tom, že nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, inak žiadnym spôsobom jeho dobromyseľnosť neovplyvnil fakt, že nebol podaný návrh na vklad jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Jednoznačne bolo preukázané, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam patrilo žalovanému 2/ a jeho právnomu predchodcovi titulom vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 0/1753/86-Go a ak by aj vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ďalší titul je vydržací titul s to so zreteľom na skutkový stav, či už u právneho predchodcu žalovaného 28, ktorého doba držby sa započítava do držby samotného žalovaného 2/ alebo aj len vydržaním vlastníckeho práva samým žalovaným 2/. Žalovaný 2/ potom odpredal nehnuteľnosti žalovanému 1/.

42. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 17Co/198/03-235 zo dňa 13.1.2004 súd zistil, že v právnej veci tam uvedeného žalobcu Ing. D. H. proti žalovanému 1/ METRO PROPERTIES SLOVAKIA s.r.o., 2/ Mesto Košice za účasti vedľajšieho účastníka CCU Slovakia, s.r.o. súd prvej inštancie určil, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom konania parc. P. k.ú. P. - Y. je vlastníctvom žalobcu. V konaní sa rozhodovalo o nehnuteľnosti, ktorá bola vyvlastnená totožným vyvlastňovacím rozhodnutím Obvodného národného výboru v Košiciach, odbor výstavby ÚPa č. 0/1753/86-GO zo dňa 20.10.1986 a to voči právnej predchodkyňi žalobcu, ktorá v čase vyvlastnenia bola mŕtva. Z uvedeného dôvodu súd posúdil dané vyvlastňovacie rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi právne neúčinné, keďže vlastník predmetnej nehnuteľnosti - žalobca nebol účastníkom konania v čase vyvlastňovacieho rozhodnutia a jeho vlastníctvo zostalo zachované. Žalovaný 2/ sa preto nemohol stať vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a následnú nehnuteľnosť odpredať žalovanému 1/. V odvolacom konaní sa Krajský súd v Košiciach vysporiadať s obranou žalovaného 1/, že nehnuteľnosti nadobudol od vedľajšieho účastníka kúpnu zmluvou v dobrej viere, že kupuje nehnuteľnosť od vlastníka. Podobne aj vedľajší účastník nadobudol predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne kúpnu zmluvou od pôvodného vlastníka - žalovaného 2/, ktorý pri podpisovaní kúpnej zmluvy preukázal svoje vlastníctvo výpisom z LV. Žalovaný 2/ pritom nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na základe § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Aj neplatné vyvlastňovacie rozhodnutie zakladá titul, na základe ktorého sa dobromyseľný držiteľ - štát mohol domnievať, že sa stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a teda zakladal aj domnienku dobromyseľnosti držiteľa. Vydržacia doba začala plynúť dňom právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia 12.1.1987 a uplynula dňom 12.1.1997. Odvolací súd doplnil dokazovanie a zistil, že žalobca sa domáhal zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia z dôvodu, že nebolo jemu doručené. V danom prípade bolo preukázané, že žalovaný 2/ nenadobudol vlastnícke právo vydržaním, pretože dňom nadobudnutia právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia nemohol vstúpiť do dobromyseľnej držby, pretože to bol práve tento subjekt - Československý štát, ktorý zaviniel neplatnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia. Avšak pokiaľ žalovaný 2/ vstúpil do držby dňom 1.5.1991, t.j. dňom 1.5.1991, t.j. dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, v prípade žalovaného 2/ možno hovoriť o tom, že vstúpil do dobromyseľnej držby týmto dňom, pretože nadobudol vlastnícke právo priamo zo zákona a teda nemusel mať vedomosť o spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu. Žalovaný sa však nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností, pretože oprávnená držba bola prerušená dňom 30.11.1999, kedy mu bolo doručené rozhodnutie Krajského úradu v Košiciach zo dňa 20.11.1999 vo veci žiadosti žalobcu o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia.

43. Skutočnosť, ako došlo k zápisu duplicitného vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, súd vychádzal z údajov uvedených v oznámení Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru zo dňa 3.2.2016 (bod 12. tohto rozsudku).

Aplikované zákonné ustanovenia:

44. Podľa § 137 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

45. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem huteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu 3) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

46. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, veci, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým, príspevkovým organizáciám a drobným prevádzkárňam národných výborov, 6) ku ktorým prešla zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného predpisu, 7) prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú. Obce si vzájomné práva a povinnosti upravia zmluvne.

47. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, vecí, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým a príspevkovým organizáciám a ku ktorým prešla zakladateľská a zriaďovateľská funkcia na ústredný orgán štátnej správy alebo na príslušný orgán miestnej štátnej správy, prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prenesie svoju zakladateľskú alebo zriaďovateľskú funkciu na obec na základe dohody 8) alebo ak tak ustanoví osobitný predpis.

48. Podľa § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, Nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu3) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/138/20190901>> právo hospodárenia Stavoinveste, bývalej Výstavbe hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a bývalým okresným národným výborom za účelom zabezpečenia systému komplexnej bytovej výstavby, účelovej investičnej výstavby a individuálnej bytovej výstavby, prechádzajú do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, okrem časti majetku, ktorý sa podľa § 3 písm. e) a f) tohto zákona nestáva majetkom obce.

49. Podľa § 2 ods. 7 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, vecí a majetkové práva podľa odsekov 1, 2 a 5 nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona.

50. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, o prechode vlastníctva vecí, postúpení majetkových práv a záväzkov sú povinné spísať odovzdávajúce a nadobúdajúce právnické osoby písomné protokoly. O prechode práva hospodárenia k veciam a postúpení majetkových práv a záväzkov do správy organizácií spíšu protokoly orgány miestnej štátnej správy, obecné zastupiteľstvá a organizácie.

51. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

52. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

53. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

54. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

55. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

56. Podľa § 131 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.1988), vyvlastniť vec, ktorá je v osobnom vlastníctve, možno len v dôležitom záujme spoločnosti, a to na základe zákona a za náhradu. To isté platí, ak sa má osobné vlastníctvo k veci trvale obmedziť.

57. Podľa § 132a Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.1991), kto s vecou zaobchádza ako so svojou a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu vec patrí, má - pokiaľ nie je ustanovené inak - obdobné práva na ochranu, ako má vlastník.

58. Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.1991), ak sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo účinnosťou zmluvy; na jej účinnosť je potrebná registrácia štátnym notárstvom, ak nejde o prevod do, socialistického vlastníctva.

59. Podľa § 135a Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.1991), vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutel'nú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov.

60. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

61. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

62. Podľa § 132 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

63. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak. 2a)

64. Podľa § 134 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125). Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Eventuálny petit

65. Pre riadne rozhodovanie vo veci bol súd v prvom rade nútený zaoberať sa formuláciou petitu žaloby, kedy súd posudzoval, či sa jedná o eventuálny petit. O eventuálnom petite je totiž možné hovoriť len vtedy, keď žalobca žiada zaviazať žalovaného na určité plnenie napr. povinnosť vydať hnutel'nú vec, a v prípade, ak to nebude možné, na relutárnu peňažnú náhradu. Možnosť a nemožnosť plnenia prvého výroku eventuálneho petitu je potrebné posudzovať objektívne. To neznamená, že v prípade, ak žalobca nebude úspešný v žalobe v jej prvom výroku z dôvodu neoprávnenosti takéhoto nároku, t.j. celkovej nedôvodnosti žaloby, súd vydá rozhodnutie s obsahom druhého výroku, len doplneného. Pod nemožnosťou prvého plnenia sa rozumie jej nemožnosť objektívna, nie z dôvodu, že žalobca si nie je istý formuláciou svojho nároku a preto ho definuje dvojako (viď KS Žilina sp. zn. 6Co/191/2014, NS SR sp. zn.: 5Cdo/71/2008, NS SR sp. zn.: 5Cdo 195/2008 a pod.)

66. Súd posudzoval žalobcami požadovaný žalobný petit, ktorý označili ako eventuálny a dospel k záveru, že o tomto petite ako eventuálnom nemožno hovoriť a nárok súd posudzoval komplexne ako viaceré samostatné výroky, t.j. negatívny určovací výrok a aj pozitívny určovací výrok. Súd teda konštatuje, že tento spor má dve roviny: a) spor o určenie, kto nie je vlastníkom parcely reg. E č. 2845 o výmere 722 m² - orná pôda, u ktorej je zapísané duplicitné vlastníctvo pre žalobcov v 1. až 6. rade plus pre právnu nástupkyňu po R. M. - žalobkyňu v 7. rade a zároveň pre žalovaného 1. rade, b) spor o určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným parcelám č. XXXX/XXX o výmere 1.116 m² - zastavané plochy a parcela č. o výmere 665 m² - zastavané plochy, ktoré boli vytvorené z pôvodných parciel KN č. 3392/28 a 3392/72 predtým zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. 2058.

Naliehavý právny záujem:

67. Vychádzajúc z ustanovenia § 137 písm. c/ CSP určovacou žalobou takéhoto typu sa žalobca môže domáhať vydania rozhodnutia súdu o tom, že tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý

právny záujem, ktorý by mal spočívať v tom, že právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia je ohrozené alebo neisté. To znamená, že tu musí existovať aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Povinnosť preukázať prítomnosť naliehavého právneho záujmu na určenie, či tu právo je alebo nie je, v konaní zaťažuje žalobcu, pričom naliehavý právny záujem musí nutne existovať v čase vyhlásenia rozsudku.

68. Okolnosť, že je ako vlastník určitej nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom spoluvlastníctva, v katastri nehnuteľností popri žalobcovi zapísaný aj žalovaný (duplicitný zápis), odôvodňuje vždy naliehavý právny záujem žalobcu na určenie, že je vlastníkom takej nehnuteľnosti, a pod. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (výpis z katastra nehnuteľností slúži ako preukázanie vlastníckeho práva) a na jeho právne účinky je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté, a že bez požadovaného určenia, by jeho právo mohlo byť aj ohrozené. Súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch katastra nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 163/2005).

69. Z LV č. XXXX k. ú. Nové Ľahanovce súd zistil, že k parcele reg. L., druh: orná pôda, o výmere 722 m² je zapísané tzv. duplicitné vlastníctvo I. E. (por. č. 18) s podielom 1/16, R. M. (por. č. 19) s podielom 1/16 - jeho právnou nástupkyňou je žalobkyňa v 7. rade, žalobcov v 1. až 6. rade (por. č. 20-25) každý s podielom 1/96, D. M. (por. č. 26) s podielom 1/64, E. M. (por. č. 27) s podielom 1/64, I. S. (por. č. 28) s podielom 1/64 a E. M. (por. č. 29) s podielom 1/64, a zároveň ako ďalší duplicitný vlastník je zapísaný aj žalovaný v 1. rade Mesto Košice (por. č. 17) v podiele 6/24. Spoluvlastníci pod por. č. 18, 26-29 v konaní vôbec nevystupujú, pričom spoločne ich podiely predstavujú 3/24. Podiely žalobcov v 1. až 7. rade predstavujú tiež 3/24. Spolu ich podiely predstavujú 6/24, rovnako ako podiel žalovaného v 1. rade - 6/24.

70. Podľa názoru súdu v tomto prípade je nutné vidieť naliehavý právny záujem v potrebe odstrániť pochybnosti o tom, ktorým zo spoluvlastníkov (žalobcovia v 1. až 7. rade versus žalovaný v 1. rade), vlastnícke právo k tej istej nehnuteľnosti skutočne svedčí a komu nie. Nakoľko však obe skupiny vlastníkov majú toto svoje vlastnícke právo už zapísané v katastri nehnuteľností, žaloba o určenie vlastníckeho práva, kto je vlastníkom resp. spoluvlastníkom nie je na mieste. V tomto konkrétnom prípade práve žaloba o určenie, ktorá strana sporu (žalobcovia v 1. až 7. rade alebo žalovaný v 1. rade) nie je spoluvlastníkom sa javí nevyhnutnou k vyriešeniu spornosti, t.j. duplicity zápisu vlastníckeho práva.

Aktívna legitímácia:

71. Súd sa ďalej zaoberal aj otázkou aktívnej legitímácie v konaní o tejto určovacej žalobe. Ochrana spoluvlastníkov voči zásahom tretích osôb je obdobná, ako ochrana podľa ustanovení § 123 a nasl. OZ. Aplikácia prax dospela k záveru, že právo na ochranu môžu uplatniť spoločne, ale aj ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov sám, a to bez zreteľa na výšku spoluvlastníckeho podielu, avšak len v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckemu podielu.

72. Žalobcovia v 1. až 7. rade po úpravách petitu sa teda domáhali negatívneho výroku, že žalovaný v 1. rade nie je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6/24 k vyššie uvedenej nehnuteľnosti. Z vyššie citovaného LV č. XXXX k.ú. F.e však zrejme, že žalobcom v 1. až 7. rade svedčia podiely len v rozsahu 3/24, a preto súd nevidel naliehavý právny záujem na takomto negatívnom určení v žalobcami požadovanom rozsahu 6/24tín, ale len v rozsahu 3/24tín. Už len z tohto dôvodu žaloba v jej negatívnom výroku v časti 3/24tín nie je dôvodná.

Prednosť reštitučných predpisov:

73. K argumentácii žalovaných, že žalobcovia si mali uplatniť svoj nárok prostredníctvom reštitučných predpisov si súd dovoľuje poznamenať, že Ústavný súd sa už v minulosti zaoberal otázkou, či slovenský právny poriadok nevyklučuje uplatnenie práv určovacou žalobou za súčasnej existencie reštitučného zákonodarstva v prípade, ak si žalobca, ktorý nevyužil možnosť uplatniť si svoj nárok na základe reštitučných predpisov, podal žalobu, ktorou žiadal určiť, teda deklarovať existenciu svojho vlastníckeho práva (III. ÚS 102/04, II. ÚS 231/09, II. ÚS 249/2011), pričom dospel k záveru, že reštitučné predpisy neboli vydané pre ten účel, aby spôsobili zánik vlastníckeho práva oprávnených osôb, ale aby im uľahčili

obnovenie tohto vlastníckeho práva. Preto, ak došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila svoj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku, resp. finančnej náhrady domáhala žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva [podľa nástrojov ochrany vlastníckeho práva - žalôb určovacích, vindikačných (na vydanie veci), negatívnych a pod. (III. ÚS 178/06)].

Skutkový stav:

74. Vyvlastňovacím rozhodnutím z 20.10.1986 došlo k vyvlastneniu parcely č. XXXX k.ú. Y. o výmere 2503 m² voči v tom čase mŕtvemu M. M. v tam označenom podiele 1 + 1/30, kedy od právoplatnosti daného rozhodnutia dňom 12.1.1987 štát predmetný pozemok užíval. Za vyvlastnenie spoločnosť Stavoinvesta i.o. Košice vyplatila na voľný účet v prospech M. M. sumu 507,80 Kčs. Skutočnosť, že M. M. bol v čase vyvlastnenia mŕtvý, je zrejmá z dedičského rozhodnutia Štátneho notárstva Košice - mesto D 430/83-45 zo dňa 14.10.1983, ktoré rozhodnutie bolo premietnuté do evidencie nehnuteľností v roku 1984, kedy pod číslom zmeny 10/84 boli právni nástupcovia poručiteľa zapísaní do novozałożeného listu vlastníctva č. XXX v k.ú. Y. s príslušnými spoluvlastníckymi podielmi. Nakoľko boli nehnuteľnosti zapísané vo vložke č. 65 v užívaní soc. organizácie, bol list vlastníctva č. XXX evidovaný bez majetkovej podstaty, t.j. hluchý list vlastníctva, ktorý bol neskôr v konaní o obnovení evidencie pozemkov (ROEP) zrušený pod číslom zmien 164/08.

75. Po vyvlastnení štátom Hospodárskou zmluvou č. Z-41-461/91 zo dňa 29.12.1990 došlo k prevodu parcely č. XXXX o výmere 2503 m² v rámci vysporiadanej výmery 280710 m² z Československého štátu v zastúpení odovzdávajúcou organizáciou Stavoinvesta i.o. Košice a Magistrátom Mesta Košice ako preberajúcou organizáciou s účinnosťou ku dňu 1.1.1991.

76. Následne v roku 1997 bola mpč. XXXX prejednaná v dedičskom rozhodnutí 23D 984/97 D not 8/98 zo dňa 11.4.2000 po poručiťovi R. M., na základe ktorej sa žalobkyňa 7/ stala právnu nástupkyňou po poručiťovi vo vzťahu k citovanej parcele.

77. Dňa 28.2.2000 bol Magistrátom mesta Košice odsúhlasený predaj pozemkov v prospech CCU Slovakia s.r.o.. Mesto Košice požiadalo podaniami z 22.2.2000 a 24.3.2000 o zápis svojho vlastníckeho práva k predmetnej parcele a to titulom vyvlastňovacieho rozhodnutia z 20.10.1986, titulom zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, titulom kúpnej zmluvy zo dňa 27.9.1985 a protokolu medzi Stavoinvestou i.o. a Mestom Košice. Vklad vlastníckeho práva k parcele registra „E“ P. v prospech Mesta Košice bol povolený pod číslom zmeny 171/00. Vlastníctvo k nehnuteľnosti parcele registra „E“ P. bolo prevedené v prospech Mesta Košice v podiele 5/24 ku dňu 1.1.1991, následne rozhodnutím z 26.6.2000 bol opravený spoluvlastnícky podiel Mesta Košice.

78. Ako vyplýva z podanej informácie katastrom nehnuteľností zo dňa 3.2.2016, vlastnícke právo právnych nástupcov pozemkovoknižných vlastníkov k dotknutej nehnuteľnosti bolo zapísané práve v tom čase, keď bol zapísaný aj zápis vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti parcele registra E P. XXXX v prospech žalovaného v 1. rade - Mesta Košice a to pod číslom zmeny 171/00 na základe Žiadosti o zápis vlastníckeho práva zo dňa 22.2.2000 a doplnenia tejto žiadosti zo dňa 24.3.2000, ktoré žiadosti boli evidované pod číslami zmeny Z 338/00 a Z 569/00. Vykonaním opravy údajov v LV č. XXXX k.ú. F. v zmysle Rozhodnutia OÚ Košice - katastrálny odbor X 340/2014/Kol - v.z. 1811/2014 bolo dedičské rozhodnutie po M. M. a právni nástupcovia po ňom zapísaní do katastra nehnuteľností v roku 2014, kedy bola vyznačená aj obmedzujúca poznámka - duplicitné vlastníctvo právnych nástupcov R. M. - žalobcov 1. až 7. rade a žalovaného 1. rade.

79. Geometrickým plánom zo dňa 20.4.2000 došlo k zmene a to oddelením dielu č. 56 o výmere 1781 m² a jeho priradeniu k parcele č. 3392/28 ovocný sad. Parcela P. po odčlenení mala výmeru 722 m² - orná pôda, t.j. ide o výmeru zapísanú na dotknutom LV aj v čase rozhodovania súdu. Zvyšná časť o výmere 1781 m² bola Kúpnou zmluvou zo dňa 18.7.2000 prevedená na Mestom Košice v podiele 6/24 zapísanom na LV č. XXXX na CCU Slovakia s.r.o. (právneho predchodcu žalovaného v 2. rade). Ďalšou Kúpnou zmluvou zo dňa 18.7.2000 spoločnosť CCU Slovakia s.r.o. previedla vlastnícke právo k tejto časti parcely na spoločnosť METRO Properties Slovakia s.r.o.. Kolaudačným rozhodnutím zo dňa 23.4.2001 bolo pre spoločnosť METRO PROPERTIES SLOVAKIA s.r.o. povolené užívanie stavby „Veľkoobchod pre podnikateľov CCU SLOVAKIA-Košice, Ťahanovce. Predmetom stavby boli stavebné

objekty najmä Obchodné centrum a s tým súvisiace ostatné stavby (Prekládka, Prípojka telefónu, Sadové úpravy, Nákladná vrátnica a podobne).

Právne posúdenie:

Vyvlastnenie

80. Porovnaním dátumu úmrtia právneho predchodcu žalobcov M. M. - dňa 10.3.1983 (z predloženého dedičského rozhodnutia D 430/63) a dátumu vydania vyvlastňovacieho rozhodnutia - dňa 20.10.1986 súd zistil, že v čase vydania citovaného rozhodnutia o vyvlastnení bol právny predchodca žalobcov mŕtvy a teda daný právny úkon bol urobený voči osobe mŕtvej. Keďže v čase vydania tohto rozhodnutia boli vlastníkami resp. spoluvlastníkmi dedičia vyvlastňovanej nehnuteľnosti - žalobcovia v 1. až 6. rade, právny predchodca žalobkyne 7. rade - R. M. spolu s ostatnými rozhodnutie o vyvlastnení nemohlo byť voči nim právne účinné. Ak žalobcovia resp. ich právni predchodcovia, ktorí boli v tom čase spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, neboli účastníkmi vyvlastňovacieho konania, vyvlastňovacie konanie nemohlo mať dopad na zmenu vlastníckeho režimu k spornej nehnuteľnosti minimálne v časti ich spoluvlastníckych podielov. Takto nemohlo dôjsť k právoplatnému vyvlastneniu a to aj napriek tomu, že na vyvlastňovacom rozhodnutí je vyznačená právoplatnosť. Avšak napriek tomu štát v roku 1986 začal užívať parcelu č. XXXX na základe citovaného vyvlastňovacieho rozhodnutia. Následne s týmto pozemkom nakladal ako vlastník, nakoľko ho previedol Hospodárskou zmluvou zo dňa 29.12.1990 na Mesto Košice s účinnosťou ku dňu 1.1.1991.

81. Je zrejmé, že Čsl. štát aj napriek neúčinnému vyvlastneniu predmetný pozemok riadne užíval a nakladal s ním ako vlastník, kedy následne dokonca previedol pozemok na žalovaného v 1. rade Mesto Košice. Súd na tento dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihladal a to aj bez návrhu (z úradnej povinnosti ex officio). Súd pri posudzovaní komu svedčí vlastnícke právo vychádzal zo základnej rímskej zásady „nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet“, čo sa dá vyjadriť aj slovami „z neprávania nemôže vzniknúť právo“. V zmysle tejto zásady platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje (derivatívne) svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť. Uvedené znamená, že Čsl. štát sa nikdy nestal vlastníkom uvedenej parcely, pretože nadobúdací titul - vyvlastňovacie rozhodnutie - nebolo právne účinné, keďže vyvlastnenie bolo uskutočnené voči mŕtvej osobe.

Vydržanie

82. Žalovaní v 1. a 2. rade zhodne tvrdili, že aj keby vyvlastnenie nebolo účinné, oni nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania, titulom vydržania s poukazom na splnenie všetkých zákonných podmienok vydržania.

83. Súd považuje za potrebné vo všeobecnosti poukázať na to, že možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním bola opätovne zavedená do nášho právneho poriadku až novelou vykonanou zákonom č. 131/1992 Zb., účinnou od 1. apríla 1983. Rozsah subjektov vydržania bol však obmedzený (vydržanie bolo obmedzené na občanov, keďže vlastníctvo nemohol k akémukoľvek predmetu vydržaním nadobudnúť štát ani organizácia) a rovnako bol obmedzený aj rozsah predmetov vydržania, keď nebolo možné vydržať vlastnícke právo najmä k pozemkom. Jedinú výnimku tvorili pozemky, ku ktorým by sa mohlo zriadiť právo osobného užívania, ktoré vydržal v prospech štátu občan, pokiaľ ich mal po dobu 10 rokov nepretržite v držbe a občanovi vzniklo právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku.

84. Vydržaním bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo, ak nešlo o nescudziteľné právo v socialistickom vlastníctve, pričom orná pôda nebola predmetom spôsobilým vydržania, teda je nutné skonštatovať, že vydržacia doba v tomto prípade ani nezačala plynúť. Vydržanie vlastníckeho práva ku všetkým pozemkom (k poľnohospodárskej či inej pôde), a to aj štátom, resp. právnickou osobou, umožnila až novela Občianskeho zákonníka, zák. č. 509/1991 Zb., účinná od 1. januára 1992. Aj podľa tejto novely sú podmienkami vydržania 1.) oprávnená držba, 2.) uplynutie vydržacej lehoty - pri nehnuteľnostiach 10 rokov a 3.) spôsobilý predmet vydržania, ktoré tiež musia byť splnené súčasne. Oprávnená osoba si mohla započítať do vydržacej lehoty aj čas, po ktorý mal pozemok v nepretržitej držbe jej právny predchodca aj pred účinnosťou tejto novely, avšak to sa týkalo iba pozemkov, ktoré

boli predmetom spôsobilým na vydržanie aj pred 1. januárom 1992. Ak teda držiteľ pozemku (t.j. ten, kto s pozemkom nakladal ako s vlastným) spĺňal k 1. januáru 1992 podmienku nepretržitej držby trvajúcej po dobu desať rokov, a zároveň bol držiteľom oprávneným (t.j. bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu pozemok patrí), nadobudol k tomuto dňu vlastnícke právo k pozemku vydržaním. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb., teda okrem iného, podstatne rozšírila spôsobilosť predmetu vydržania. Spôsobilým predmetom vydržania sa stala aj poľnohospodárska pôda. Uvedená novela súčasne umožnila vydržať pozemky do vlastníctva držiteľa (nie štátu). Taktiež umožnila vydržanie i voči štátu, i možnosť vydržať vlastnícke právo právnickou osobou.

85. Ustanovenie § 134 ods. 1 a 2 Občianskeho. zákonníka upravuje vydržanie ako osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Ide o nadobudnutie vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci, vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady nadobúdacieho titulu. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.

86. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom ustanovenej doby.

87. V zmysle ustanovení §§ 129 ods. 1 a 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť teda znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a treba vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

88. V konaní nebolo sporné, že predmetné nehnuteľnosti boli spôsobilým predmetom vydržania. Uvedenú skutočnosť strany sporu ani nerozporovali.

89. Pokiaľ štátny orgán pochybil a postupom v rozpore s právnymi predpismi (t.j. protiprávne) umožnil, aby sa štát stal detentorom veci, nie je možné o zásade, že v pochybnostiach sa má za to, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka) ani uvažovať (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 107/2008 z 24.3.2010 a rozsudok NS ČR z 19. mája 2004 sp. zn. 22 Cdo 469/2004).

90. Vyvlastňovacie rozhodnutie z roku 1983 bolo vydané štátnym orgánom, pričom malo spôsobiť zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a to v prospech štátu. Štát, ktorého orgán rozhodnutie vydal a účelom ktorého mala byť zmena vlastníckeho práva v prospech štátu nesie zodpovednosť za to, že toto rozhodnutie trpelo vadami, ktoré spôsobili jeho nulitosť a nezákonnosť. Preto socialistická organizácia - Stavoinvesta i.o. Košice, ktorá bola zástupcom československého štátu ako vyvlastniteľa bola v danom období súčasťou štátu, nemohla na základe nezákonného vyvlastňovacieho rozhodnutia nadobudnúť subjektívny dojem, z ktorého by bolo možné konštatovať jej dobromyseľnosť pri užívaní a držbe vyvlastneného majetku. Bolo preto nepochybné, že pokiaľ príslušný orgán štátnej správy vykonávajúci vyvlastnenie, toto vyvlastnenie vykonal a konal s niekým iným ako s vlastníkom a vlastnícke právo k veci, ktorá bola predmetom vyvlastnenia, patrilo subjektu, ktorý bol odlišný od vyvlastňovaných, nemohli nastať právne účinky, ktoré právna úprava s vyvlastnením spája. Na základe neúčinného vyvlastňovacieho konania a rozhodnutia nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva ani na organizáciu, v prospech ktorej bola nehnuteľnosť vyvlastnená a to bez ohľadu na to, či takýto nadobúdateľ bol alebo nebol dobromyseľný.

91. Keďže sám štát spôsobil nezákonnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia z roku 1983, z uvedeného dôvodu súd toto vyvlastňovacie rozhodnutie nepovažoval za platný a právne akceptovateľný titul vstupu do držby žalovaného v 1. a 2. rade, ktorí by si započítavali aj držbu svojho právneho predchodcu (Čsl. štátu).

92. Žalovaní sa však v konaní bránili, že do držby daného pozemku vstúpil žalovaný v 1. rade titulom zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí ku dňu jeho účinnosti, t.j. k 1.5.1991 a vydržacia doba mala uplynúť k 1.5.2001 (pri parcele E P. o výmere 722m²) a žalovaný v 2. rade vstúpil do držby k 17.8.2000 titulom, Kúpnej zmluvy zo dňa 17.8.2000 (pri zvyšku pôvodnej parcely L. o výmere 1781 m²). Súd teda posudzoval dobromyseľnosť žalovaných v 1. a 2. rade počas plynutia celej vydržacej doby a musel vyriešiť otázku kolízie dvoch práv a to vlastníckeho práva pôvodných žalobcov, ktorí tvrdia, že doteraz vlastnícke právo nestratili a vlastníckeho práva žalovaných v 1. a 2. rade ako dobromyseľných držiteľov, ktorí tvrdia, že nehnuteľnosti vydržali prípadne i so započítaním oprávnenej držby právneho predchodcu.

93. Problematikou vzájomnej kolízie dvoch ústavných hodnôt - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má) sa zaoberal Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 549/2015, ktorí hovoria, že ak nemožno zachovať maximum z oboch základných práv, treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní. Obdobnou problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd Českej republiky (napr.

III. ÚS 415/15 op.) a v ostatnom náleze sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28. januára 2016 zhrnul svoju doterajšiu judikatúru s jasným záverom o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť ústavnoprávnu ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Nevyhnutným predpokladom pre tento originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, ktorú sú všeobecné súdy povinné dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu. Potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Ústavný súd sa domnieva, že toto pravidlo možno použiť aj pre riešenie skutkovo podobných prípadov na území Slovenska, lebo nám dáva rozumný zmysel na usporiadanie celej matérie, pri rovnakom právnom základe (č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení).

Dobrá viera / dobromyseľnosť:

94. Dobrá viera pri oprávnenej držbe zaniká vo chvíli, keď vlastník veci vážne urobeným prejavom vôle oznámi držiteľovi, že vec nepatrí držiteľovi, ale jemu a uvedie k tomuto prejavu dôkazy (rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo 31/2016).

95. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu) vzniku vlastníctva. Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bol aj naďalej (subjektívne) v dobrej viere (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 12/2010).

96. Nie v každom prípade možno úplne určiť, či je držba oprávnená alebo neoprávnená. Tieto pochybnosti hmotnoprávne rieši ustanovenie o vyvrátenej právnej domnienke, že v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Opodstatnenosť tejto právnej domnienky vychádza z poznatku, že dôkaz o stave mysle držiteľa sa utvára len nepriamo, úsudkom z iných dôkazov, a z hľadiska procesného dokazovania je preto v prípade pochybností vhodnejšie vychádzať z dobromyseľnosti držiteľa a dôkazné bremeno preniesť na toho, kto namieta voči oprávnenosti držby. Dobromyseľnosť je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si napríklad prisvojuje určitú vec. Ide teda o psychický stav, o vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec patrí (rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo 149/2007).

97. Ak žalovaný v 1. rade uvádzal, že titulom vstupu do držby je zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, je potrebné potom právne uzavrieť, že žalovaný v 1. rade svoje vlastníctvo nadobudol priamo zo zákona a nemusel mať ani vedomosť o spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva svojho predchodcu. Pre účely posúdenia vydržania daného pozemku je nutné konštatovať, že konkrétne žalovaný v 1. rade vstúpil do dobromyseľnej držby na základe iných skutkových okolností než jeho právny predchodca (Čsl. štát) a to dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 138/1991 Zb., t.j. 1.5.1991, kedy svoju dobromyseľnosť odvodzoval od citovaného zákona ako titulu vstupu do držby. Existencia alebo neexistencia dobromyseľnosti sa totiž odvíja od skutočností, na základe ktorých sa účastník, ktorý sa domáha určenia vlastníckeho práva, získal vec do držby - svojej faktickej moci, t.j. či sa so zreteľom na všetky okolnosti domnieval, že vec mu vlastnícky patrí a nakladal s ňou ako s vecou vlastnou.

98. Žalobcovia namietali, že ku dňu 1.5.1991 ako aj v čase schválenia prevodu daného pozemku zo žalovaného v 1. rade spoločnosti CCU Slovakia s.r.o. dňa 28.2.2000 a zápisu tohto pozemku do katastra nehnuteľností žiadosťami zo dňa 22.2.2000 a 24.3.2000, žalobcovia boli zapísaní ako podieloví spoluvlastníci tohto pozemku na príslušnom liste vlastníctva a teda žalovaný v 1. rade nemohol byť dobromyseľný, pretože jednoduchým nahliadnutím do evidencie katastra nehnuteľností si mohol overiť tento vlastnícky status svedčiaci v prospech žalobcov titulom ich dedenia po poručiteľovi M. M.. Ďalej tvrdili, že žalovaný v 2. rade pri tak veľkej investícii akou bola výstavba veľkoobchodu METRO v Košiciach, si určite pri vykonaní tzv. due diligens (preverenie transakcie z účtovnej, daňovej, personálnej, finančnej alebo právnej stránky) musel zistiť aj právne vzťahy do minulosti a v čase preverovania týchto údajov musel mať vedomosť, že na liste vlastníctva sú zapísaní žalobcovia.

99. Tvrdenie žalobcov nie je pravdivé. Tak ako vyplýva z oznámenia Okresného úradu Košice, Správy katastra zo dňa 3.2.2016, žalobcovia v 1. až 6. rade ako právni nástupníci po zomrelom poručiteľovi M. M. boli síce v zmysle Rozhodnutia Štátneho notárstva Košice - mesto v Košiciach č. D 430/83-45 zapísaní vo vložke č. XX pozemkovej knihy ako podieloví spoluvlastníci pôvodnej mpč. XXXX k.ú. Y. (po M. M. sa dedil jeho spoluvlastnícky podiel 30/120), ktorý zápis bol učený pod číslom zmeny 10/84 a to v novozaloženom LV č. XXX, avšak tento LV ako tzv. hluchý list vlastníctva bol evidovaný bez majetkovej podstaty, t.j. bez uvedenia konkrétnych parciel. To znamená, že nahliadnutím do tohto listu vlastníctva žalovaný v 1. rade v žiadnom prípade nemohol nadobudnúť vedomosť o tom, že vlastnícke právo k uvedenému pozemku svedčí iným osobám - žalobcom titulom dedičského rozhodnutia z 14.10.1983 a že vyvlastňovacie rozhodnutie z 20.10.1986 bolo učené voči mŕtvemu M. M. a teda je nutné konštatovať, že žalovaný v 1. rade pri vstupe do držby 1.5.1991 ako aj pri návrhoch na zápis dotknutého pozemku do katastra nehnuteľností (Z338/2000 a Z569/2000) bol dobromyseľný. Právni nástupcovia pozemkovoknižných vlastníkov boli totiž zapísaní ako podieloví spoluvlastníci uvedeného pozemku až súbežne s Mestom Košice pod číslom zmeny 171/00, kedy však zároveň z LV č. XXXX bola parcela L. vymazaná. Žalobcovia v konaní argumentovali, že práve z novozaloženého LV č. XXXX, kde bolo zaevidované dedičské rozhodnutie po I. J. rod. M., musel žalovaný v 1. rade mať vedomosť o zápise vlastníckeho práva iných osôb, kedy po zápise Mesta Košice ako vlastníka daného pozemku bol v predmetnom LV vykonaný výmaz parcely E KN č. XXXX. K tomuto súd uvádza, že nakoľko žalovaný v 1. rade mal k dispozícii vyvlastňovacie rozhodnutie z roku 1986, v ktorom boli porúčiteľia D. M. a vd. I. J. rod. M. citovaní ako spoluvlastníci dotknutej parcely a teda vo vzťahu k nim sa úplne oprávnené žalovaný v 1. rade mohol domnievať, že im vlastnícke právo nesvedčí aj napriek evidencii v katastri nehnuteľností, pretože dotknutá parcela v ich prináležiaciach podieloch bola vyvlastnená, pričom dotknuté vyvlastňovacie rozhodnutie iba nebolo až do roku 2000 zapísané v evidencii nehnuteľností. Žalovaný v 1. rade bez príslušného dedičského rozhodnutia, z ktorého by mu bol zrejmy dátum úmrtia týchto osôb resp. bez rozhodnutia súdu (minimálne v podobe vyriešenia prejudiciálnej otázky) o tom, že dané vyvlastňovacie rozhodnutie vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom parcely mpč. XXXX (minimálne D. M. a I. J. rod. M.) je neúčinné pre rôzne možné príčiny (vyvlastnenie voči mŕtvemu, vada doručovania rozhodnutia a pod.), sa celkom oprávnené a objektívne mohol domnievať, že je v držbe daného pozemku titulom zákona o majetku obcí dobromyseľný. Žalobcovia nakoniec v konaní ani netvrdili, že dané vyvlastňovacie rozhodnutie bolo neúčinné, nezákonné či nulité vo vzťahu k D. M., I. J. rod. M. a iným (okrem M. M.). Žalobcovia zároveň netvrdili ani nepreukázali, že by v čase vydania predmetného vyvlastňovacieho rozhodnutia z roku 1986 boli D. M. a I. J. rod. M. mŕtvi, ak D. M. zomrel niekedy v roku XXXX, čo vyplýva zo spisovej značky daného dedičského rozhodnutia a I. J. rod. M. zrejme niekedy v roku 1997. V tejto dobromyseľnej držbe žalovaný v 1. rade nebol zo strany žalobcov nijako rušený. Až touto žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.7.2014, doručenou žalovaným v 1. a 2. rade dňa

4.9.2014, si uplatnili žalobcovia vlastnícky nárok voči žalovaným a teda až týmto dňom žalovaní v 1. a 2. rade mohli byť v ich oprávnenej držbe rušení. Uvedená skutočnosť o duplicitu vlastníckeho práva bola zapísaná v katastri nehnuteľností až na základe Rozhodnutia Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X-340/2014-Kol z 16.10.2014, ktorým boli do listu vlastníctva č. 2023 v k.ú. Nové Ľahanovce zapísaní právni nástupcovia po M. M. a pri vlastníkovi Mesto Košice bol vyznačený kód 9 - duplicitný vlastník.

100. Geometrickým plánom z apríla 2000 bola citovaná parcela o pôvodnej výmere 2503 m² rozdelená na dve časti, kedy výmera 1781 m² bola oddelená a pričlenená k parcele č. XXXX/XX. ovocný sad, ktorá bola následne prevedená na spoločnosť CCU Slovakia s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 18.7.2000 a ďalej na spoločnosť METRO Properties Slovakia s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 17.8.2000. Zvyšok výmery 722 m² ostal evidovaný na LV č. XXXX k.ú. Nové Ľahanovce.

101. Čo sa týka parcely E KN č. XXXX o výmere 722 m², druh orná pôda, v príslušnom podiele podľa názoru súdu došlo k vydržaniu predmetného pozemku žalovaným v 1. rade ku dňu 1.5.2001, pretože do tohto času nebol žalovaný v 1. rade nikým v držbe pozemku rušený, nikto zo žalobcov si neuplatnil voči žalovanému v 1. rade žiaden nárok. Žalovanému v 1. rade žiadne skutočnosti o prípadnom vlastníckom práve žalobcov neboli a ani nemohli objektívne byť známe, pretože žalobcovia boli titulom dedičského rozhodnutia po poručiteľovi M. M. zapísaní iba na hluchom liste vlastníctva, z ktorého nebola zrejماً majetková podstata. Žalovaný v 1. rade bol teda po celú dobu dobromyseľný v tom, že je vlastníkom.

102. Čo sa týka zvyšku pôvodnej parcely č. XXXX o výmere 1781 m², táto (tak ako je uvedené vyššie) bola po odčlenení priradená k parcele č. ovocný sad, k.ú. Ľahanovce, zapísanej na LV č. XXXX, ktorej výmera následne spolu činila 53.700 m². Táto parcela bola takto predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. dňa 18.7.2000 a následne kúpnej zmluvy uzavretej dňa 17.8.2000 medzi spoločnosťou CCU Slovakia s.r.o. a právnym predchodcom žalovaného v 2. rade METRO Properties Slovakia s.r.o.. Žalovaný v 2. rade odvodzoval svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy zo dňa 17.8.2000, kedy aj v prípade ak by spoločnosť CCU Slovakia s.r.o. nebola v čase prevodu vlastníkom nehnuteľností (z dôvodu neplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia z 20.10.1986) mal za to, že nehnuteľnosť vydržal uplynutím 10ročnej vydržacej doby od uzavretia kúpnej zmluvy, t.j. k 17.8.2010.

103. Súd sa zaoberal aj námietkou žalobcov, kedy títo tvrdili, že žalovaný v 2. rade a spoločnosť CCU Slovakia s.r.o. boli spriaznené spoločnosti, ktoré realizovali investíciu spoločne, obaja rokovali s Mestom Košice o predaji podielu, METRO si teda muselo byť vedomé, že kto vlastní uvedený podiel, keďže aj stavba uvedená v kolaudačnom rozhodnutí sa nazýva Veľkoobchod pre podnikateľov CCU Slovakia.. Pri zachovaní primeranej miery opatrnosti, kedy museli mať k dispozícii vyvlastňovacie rozhodnutie a následným porovnaním vlastníkov uvedených vo vyvlastňovacom rozhodnutí s listom vlastníctva, si títo museli byť vedomí, že osoby sú iné a teda to muselo vyvolať u nich oprávnené pochybnosti.

104. K skutočnosti o prepojení spoločností CCU Slovakia s.r.o. a žalovaného v 2. rade ako spriaznených spoločností nebol produkovaný zo strany žalobcov žiaden dôkaz a ostalo to len v rovine ich tvrdení. Z verejne prístupných výpisov z obchodného registra uvedených spoločností nie je preukázané žiadne personálne prepojenie medzi uvedenými spoločnosťami. Ak následne žalovaný v 2. rade pri návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia použil názov stavby určenej ešte právnym predchodcom CCU SLOVAKIA S.r.o. („Veľkoobchod pre podnikateľov CCU SLOVAKIA) to ešte neznamená, že tieto spoločnosti konali v súčinnosti a v zhode a mali vedomosť o neúčinnom vyvlastnení z roku 1986.

105. Opätovne súd poukazuje na odôvodnenie v bode 99. tohto rozsudku, kedy ani žalovaný v 2. rade pred nadobudnutím vlastníckeho práva kúpnu zmluvou zo dňa 17.8.2000 nemohol mať vedomosť o možnom vlastníckom nároku iných osôb, pretože vychádzal z údajov v evidencii katastra nehnuteľností, kde nehnuteľnosť bola zapísaná iba v prospech spoločnosti CCU Slovakia s.r.o. a to dokonca nie ako parcela E KN č. XXXX, ale už ako parcela č. XXXX/XX ovocný sad o výmere 53.700 m² zapísaná na LV č. XXXX. Argumentácia žalobcov vystavaná na strate dobrej viery žalovaných ohľadom oprávnenosti držby pozemku parcely E KN č. XXXX z dôvodu, že žalobcovia boli v tom čase zapísaní v evidencii nehnuteľností je takto neudržateľná.

106. Súd sa v konaní musel vysporiadať s kolíziou dvoch ústavných hodnôt - princíp ochrany dobrej viery žalovaných ako ďalších nadobúdateľov (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva žalobcov ako pôvodných vlastníkov (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Súd zvažoval, ktorému právu poskytne väčšiu ochranu, t. j. žalobcom ako (pôvodným) vlastníkom resp. žalovaným ako oprávneným držiteľom odvolávajúcim sa na originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.

107. Žalobcovia dedičskými rozhodnutiami zo dňa 14.10.1983 (po poručiteľovi M. M.) a z 11.4.2000 (po poručiteľovi R. M.) mali síce svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam potvrdené a ako laici neznali práva sa plne spoliehali na obsah daných dedičských rozhodnutí, avšak už v roku 2000 im muselo byť zrejmé, že s predmetnou parcelou E P. sa tzv. niečo deje, ak: 1/ táto bola vymazaná z pôvodného LV a zapísaná v prospech Mesta KE v inom LV č. XXXX a 2/ pôvodná výmera parcely 2503 m² sa zmenšila na 722 m², 3/ žiadosti žalobkyne v 2. rade E. Q. na prevedenie zápisu všetkých parciel z vložky č. XX pozemkovej knihy do listu vlastníctva nebolo vyhovené a zápis bol vykonaný len k parcele č. XXXX, pretože parcela E P. už bola zapísaná na LV č. XXXX, v ktorom súčet spoluvlastníckych podielov predstavoval 100%. Ak aj prevodom pozemku zo žalovaného v 1. rade na ďalší subjekt a v konečnom dôsledku na žalovaného v 2. rade došlo vo veľmi krátkom časovom slede (júl - august 2000), žalobcovia mali odvtedy dostatočný časový priestor na uplatnenie si svojich práv voči žalovaným, čím by došlo k pretrhnutiu ich dobrej viery o oprávnenosti držby v rámci 10ročnej vydržacej doby, ak navyše bolo verejne známe a aj neprehradiateľné, že v mestskej časti Ťahanovce na daných pozemkoch prebieha výstavba obrovského obchodného komplexu METRO. Žalobcovia však aj napriek týmto okolnostiam nikdy žalovaným v 1. a 2. rade neoznámili, že sa považujú za vlastníkov dotknutých nehnuteľností.

108. Pri aplikácii rímskej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ = „právo patrí bdelym“ súd takto musel konštatovať, že žalobcovia boli nedbanliví vlastníci nezaujímajúci sa o predmet svojho vlastníctva a to po takú dlhú dobu, že žalovaní v 1. a 2. rade ako dobromyseľní nadobúdateľa za splnenia podmienok stanovených Občianskym zákonníkom predmetné pozemky vydržali. Žalovaný v 1. rade vydržal pozemok parcelu E P. o výmere 722 m² orná pôda v príslušnom podiele ku dňu 1.5.2001, kedy titulom vstupu do držby je práve zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalovaný v 2. rade vydržal zvyšnú časť pôvodnej E KN parcely o výmere 1.781 m², momentálne začlenenú v parcele registra C P. o výmere 39963 m² zastavané plochy a nádvoria a č. XXXX/XX o výmere 12993 m² zastavané plochy a nádvoria a to ku dňu 17.8.2010, kedy titulom na vstup do držby je Kúpna zmluva zo dňa 17.8.2000. V prípade, ak by súd neposkytol ochranu dobromyseľne nadobudnutým vlastníckym právam žalovaných v 1. a 2. rade skrze inštitút vydržania len s poukazom na to, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté od nevlastníka a aplikáciou zásady, že nikto nemôže nadobudnúť viac práv než má, súd k tomu uvádza, že takto by sa inštitút vydržania stal vo veľkej miere nepoužiteľným a v konečnom dôsledku obsolétnym.

109. Žalobcovia v priebehu konania namietali dobromyseľnosť najmä právneho predchodcu žalovaného v 2. rade - spoločnosť CCU Slovakia s.r.o.. Dobromyseľnosť resp. nedobromyseľnosť spoločnosti CCU Slovakia s.r.o. nebola v konaní relevantná, pretože žalobcovia nijako nepreukázali, že táto spoločnosť zistila resp. mala zistiť určité pochybnosti o vlastníckom práve žalovaného v 1. rade k dotknutým nehnuteľnostiam a taktiež nepreukázali skutočnosť o tom, že žalovaný v 2. rade rokoval o predaji nehnuteľností so žalovaným v 1. rade, od ktorého mal resp. mal mať vedomosť o vyvlastňovacom rozhodnutí z roku 1986. Tvrdenia žalobcov ostali v hypotetickej rovine. Súdu sa žiada už len dodať, že v prípade ak aj spoločnosť CCU Slovakia s.r.o. by bola zistila nejaké nezrovnalosti (čo však nebolo v konaní preukázané), táto spoločnosť je iným subjektom než žalovaný v 2. rade a je skôr zrejmé, že prípadné pochybnosti žalovanému v 2. rade neoznámila už len kvôli tomu, aby bol zrealizovaný predaj pozemkov za dohodnutú kúpnu cenu. Čo sa týka pochybností ohľadom dobrej viery ako základnej podmienky vydržania, súd súhlasí s argumentáciou žalovaného v 2. rade s poukazom na § 130 ods. 1 veta druhá OZ, a to že v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

110. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe žalobcov ako nedôvodnej nevyhovel a túto v celom rozsahu zamietol.

111. Súd má za to, že vyššie uvedeným odôvodnením sa vyjadril ku všetkým otázkam, ktoré mali pre vec podstatný význam a dostatočne objasnili skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania (ktoré títo v konaní viacnásobne

opakovali), nakoľko všeobecný súd vo svojom rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 16/2002).

112. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

113. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

114. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

115. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

116. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a plne úspešným žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej konkrétnej výške rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

117. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

118. V citovanom ustanovení § 257 CSP je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 CSP), nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 CSP. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na sociálne, osobné alebo aj vecné aspekty konkrétneho prípadu.

119. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcov či už z hľadiska ich osobnej, sociálnej či finančnej situácie, kedy žalobcovia síce v ich odvolaní proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie konaní tvrdili, že sú osobami na dôchodku (podľa dátumov narodenia) s nízkymi príjmami, avšak skutočnosti o zlej finančnej a sociálnej situácii ničím nepreukázali. Súd si dovoľuje poznamenať, že len vyšší vek ešte bez ďalšieho nemožno automaticky považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bola na mieste aplikácia § 257 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že každý žalobca si musí byť vedomý toho, že v prípade zamietnutia žaloby, bude znášať povinnosť uhradiť trovy konania protistrane. Taktiež skutočnosť, že na strane žalovaného je Mesto Košice a obchodná spoločnosť s vysokými príjmami ešte neznamena, že týmto automaticky strácajú nárok na náhradu trov konania. Súd poukazuje aj na to, že žalobcovia boli od začiatku konania zastúpení právnym zástupcom, pričom z predložených plných mocí vyplýva, že žalobcovia sa zaviazali na úhradu odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb v hodnote tarifnej odmeny podľa § 9 až 14 vyhlášky MS SR č. 655/2005 Z.z., z ktorej skutočnosti nevyplýva ich nepriaznivá finančná situácia. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd nevidel ani v charaktere konania, ktoré by odôvodňovalo nepriznanie náhrady trov konania žalovaným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).